

ΑΓ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ Ο ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ: ΖΩΝΤΑΝΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ!

Ο ι δόυνες ενός νέου κόσμου πού γεννιέται δέν είναι πρωτόγνωρες γιά τήν ανθρωπότητα. Πολύ περισσότερο δέν είναι πρωτόγνωρες γιά τό Γένος μας, τό όποϊον άλλωστε δέν έχει κλείσει ούτε δύο αιώνες έλευθερίας, αλλά και διάσωσης τής έθνικης του αυτοσυνειδησίας. Σέ τέτοιες εποχές σύγχυσης, τραγικών άδιεξόδων και αναζήτησης ταυτότητας, έθνικης και ύπαρξιακής, ή πνευματική καθοδήγηση μέ λόγο, κυρίως όμως μέ ζωντανό παράδειγμα, άποτελεί άνάγκη ζωτικής σημασίας.

Πνευματικό ήγέτη εξαιρετικών χαρισμάτων, άπίστευτης έργατικότητας, εύρύτατης μόρφωσης, κυρίως όμως άνόθευτης Έλληνορθόδοξης πνευματικότητας και αγάπης γιά τό ποιμνίό του, βρήκε ο λαός μας στό πρόσωπο του Άγίου Νικοδήμου του Άγιορείτη πρίν από δύομισι αιώνες. Άπό τά μέσα του 18ου αιώνα και γιά 60 χρόνια ο Άγιος Νικόδημος δαπάνησε άπλόχερα τόν πλούτο των χαρισμάτων και του πνευματικού του μόχθου, προκειμένου νά άδηγήσει έναν καθημαγμένο λαό διά μέσου δραματικών κινδύνων, προερχομένων έξ Άνατολών και Δυσμών.

Ο έξ Άνατολών κίνδυνος, ή Όθωμανική καταπίεση και θηριωδία, καταδίκασε ένα λαό στήν άμάθεια, στόν αίματρώ άγώνα γιά έπιβίωση και στήν βαθειά νάρκη όλων των θησαυρών τής πίστης και του πολιτισμού του.

Ο εκ Δυσμών κίνδυνος, ή άδιάκριτη σάρωση του θεοκρατικού Μεσαίωνα από τόν Διαφωτισμό, άπειλπσε νά άδηγήσει τόν μόλις άφυπνισμένο Έλληνικό λαό σέ μία άλλου είδους άκρότητα: Στήν άπολυτοποίηση τής ανθρωπίνης γνώσης και στήν περιφρόνηση τής γνήσιας και άδολης λαϊκής θρησκευτικότητας πού επί αιώνες διέσωσε τήν ιδιομορφία του.

Στόν πρώτο κίνδυνο ο Άγιος Νικόδημος άπάντησε όχι μόνον μέ τήν πρωτοφανή και πολύμορφη σπουδή του σέ όλα τά πεδία τής τότε έπιστήμης, αλλά και μέ τό κολοσσιαίο έκδοτικό του έργο, μέσφ του όποϊου άναδείχθηκαν και διασώθηκαν πολύτιμοι πνευματικοί θησαυροί.

Στόν δεύτερο κίνδυνο, ο Άγιος έπιστράτευσε τήν Όρθόδοξη μυστική και νηπτική παράδοση χιλίων σχεδόν χρόνων, προβάλλοντας ως άπάντηση στόν έπλημένο από τήν ανθρωπίνη σοφία φιλοσοφικό άνθρωπο τής Δύσης, τόν ταπεινόφρονα από τήν θέαση του Άκτίστου Φωτός φιλοκαλικό άνθρωπο τής καθ' ήμάς Άνατολής.

Δέν ήταν όμως αυτή ή μόνη ίσορροπία πού κράτησε. Τήν ίδια στιγμή,

πού κατέγραφε στό Πηδάλιο -ένα από τά σημαντικότερα έργα του- τήν ακρίβεια και αυστηρότητα των Ίερών κανόνων, άπαλλαγμένων από προσθήκες και άλλιώσεις αιώνων, διέσωζε στήν Φιλοκαλία -μία συλλογή πατερικής σοφίας, πού μέχρι σήμερα γνωρίζει άλλεπάλληλες έκδόσεις σέ όλη τή Δύση- τήν ποιμαντική διάκριση και τό φιλόνητο του Άγιορείτικου μοναχισμού.

Αυτή ή διαρκής σχοινοβασία του επέτρεψε νά συνομιλεί μέ τό Δυτικό πνεύμα, χωρίς νά άλλιώνει τό Όρθόδοξο ήθος και συγχρόνως νά συνηρει τούς Όρθόδοξους θησαυρούς, χωρίς νά άποκόπεται από τήν εξέλιξη του παγκόσμιου πνευματικού πολιτισμού.

Στό πρόσωπο του Άγίου Νικοδήμου του Άγιορείτου φανερώθηκε όλο τό διαχρονικό, αλλά και παράδοξο μεγαλείο της Παράδοξής μας: Η διαρκής βύθιση στόν πυρήνα τής Όρθόδοξης πνευματικότητας, κίνηση άπεχθής γιά τούς «προοδευτικούς» κάθε εποχής, νά άποβαίνει όδός άνάδειξης τής οικουμενικότητας τής Όρθοδοξίας και συνάντησής της μέ τόν ταλαιπωρημένο και μοναχικό άνθρωπο του στείρου όρθολογισμού, του θεοποιημένου άτομικισμού και του άκόρεστου καταναλωτισμού.

Τό έργο του Άγίου Νικοδήμου διασώζει μέχρι και σήμερα τό Όρθόδοξο κριτήριο θέασης του κόσμου και διαλόγου μέ τόν σύγχρονο πολιτισμό, σέ όλα του τά επίπεδα. Η πιστότητα του στό ήθος των Πατέρων και των Άγίων διασώζει μέχρι και σήμερα τήν Έκκλησία ως κώρο και τρόπο ζωής, βασισμένο στήν άξία του ανθρωπίνου προσώπου και στό νόημα τής ζωής, πού πηγάζει από τήν αγάπη και τήν αγιότητα. Άλλά και ή

προσφορά του πρós τό γένος των Όρθόδοξων Έλλήνων στήν πίο καθοριστική στιγμή τής σύγχρονης ιστορίας του, τόν καθιστά μέχρι και σήμερα πρωταγωνιστή στήν πορεία του σύγχρονου Έλληνισμού και στήν αναζήτηση τής ταυτότητάς του στήν όμογενοποίηση λαών και πολιτισμών πού έπικειρείται. Στίς αρχές του 21ου αιώνα, όπου θά δοκιμαστούν οί άντοχές και τά ψυχικά άποθέματα, ο Άγιος Νικόδημος ο Άγιορείτης αναμένει μιμητές τής σταθερότητάς του ως πρós τό Όρθόδοξο δόγμα και ήθος, αλλά και τής αγάπης του πρós τόν άνθρωπο, πού αναμένει λόγο κρυστάλλινο και παράδειγμα όλοζώντανο, όπως του λαμπρού αυτού άστέρτα τής Άθωνικής πολιτείας και τής Άγιοπατερικής κοινότητας.

Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος και Άλμυρού κ. Ίγνατίου

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

‘Η Παναγία στό “Άγιον” Όρος

ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΝΕΟΣΚΗΤΙΩΤΟΥ

Αγιον Όρος καί Θεοτόκος, Άθως καί Παναγία. Άθωνίτισσα Παναγία. Λέξεις ἀλληλένδετες, ἀδιαχώριστες, ἀδιάσπαστες. Δέν νοεῖται Άγιον Όρος χωρίς τήν Παναγία του καί Θεοτόκος χωρίς τό Περιβόλι Της, τόν ἐπίλεκτο κληρό Της, πού ὀρίζεται τοπικά ἀπό τήν Άθωνική Χερσόνησο τῆς Ἑλλάδος καί οὐσιαστικά ἀπό τή μοναχική πολιτεία, τούς μοναχούς πού ἀσκοῦνται στό Ἱερό Όρος Άθως. Ὁ Υἱός καί Θεός Της, αὐτό τό μικρό κομμάτι ἀπ’ ὅλη τή γῆ Τῆς ἀφιέρωσε ὡς δικό Της μερίδιο, ὅπου ἀδιαλείπτως ὑμνεῖται καί μακαρίζεται, γοργῶς ὑπακούει τίς παρακλήσεις τῶν ταπεινῶν ἱκετῶν Της, εὐλογεῖ τούς κόπους καί τά ἔργα τους, παραμυθεῖ τήν ὥρα τῶν δοκιμασιῶν, ὀδηγεῖ τά διαβήματά τους, οἰκονομεῖ τήν καθημερινή τους συντήρηση, συνδιακονεῖ μαζί τους, ἐλεεῖ, μεσιτεύει, σώζει.

Ἡ τιμή τῆς Θεοτόκου στόν Άθωνα ἔχει τίς ρίζες της στήν ἐμφάνισή Της στόν Όσιο Πέτρο τόν Άθωνίτη καί στήν ἐπαγγελία Της γιά τή σωτηρία τῶν μοναχῶν πού θεοφιλῶς θά ἀσκηθοῦν καί θά τελειώσουν τόν βίο τους ἐδῶ. Οἱ ἁγιορεῖτες μοναχοί τήν Παναγία ἔχουμε συνοδοιπόρο στήν αὐστηρή ἀσκητική ζωή μας. Συγκοιταζομένη, συνανισταμένη, γλυκαίνει καί εὐφραίνει τίς καρδιές μας μέ τίς ἰδιαίτερες εὐλογίες Της, μητρικῶς καί μυστικῶς ἀπαλύνει τό βάρος τῶν πειρασμῶν καί τήν τραχύτητα τῆς μοναστικῆς βιοτῆς. Ἀναρίθμητες εἶναι οἱ Ἱερές Εἰκόνες Της πού κοσμοῦν καί χαριτώνουν κάθε Ἱερά Μονή, Σκήτη, Καλύβι, Κελί. Παντοῦ εἰκόνες θαυματοργές, σεβάσμιες, πολυτίμητες, θεοσκέπαστες, μυροβλύτισσες, χαριτόβρυτες, εὐλογημένες, ἁγιασμένες.

Σ’ αὐτές καταφεύγει κάθε πονεμένη καί ἀπελπισμένη ψυχή γιά ν’ ἀποθέσει τήν ζάλη καί τήν τρικυμία της καί νά βρεῖ γαλήνη μεγάλη. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρουμε: τό Ἁξίον Ἔστι στόν Ἱερό Ναό τοῦ Πρωτάτου, τήν Οἰκονόμισσα καί τήν Κουκουζέλισσα τῆς Μεγίστης Λάρας, τήν Βηματίρσις, τήν Παραμυθία, τήν Παντάνασσα στή Μονή Βατοπεδίου, τήν Πορταίτισσα στή Μονή Ἰβήρων, τήν Τριχεροῦσα στή Μονή Χιλανδαρίου, τοῦ Ἀκαθίστου στή Μονή Διονυσίου, τήν Φοβερά Προστασία στή Μονή Κουτλουμουσίου, τήν Γερόντισσα στή Μονή Παντοκράτορος, τή Γοργούπηκοο στή Μονή Δοχειαρίου, τή Γλυκοφιλούσα στή Μονή Φιλοθέου, τή Μυροβλύτισσα τοῦ Ἀγίου Παύλου. Εἰκόνες πού δέχτηκαν τά δάκρυα καί τίς προσευχές τῶν ἀπ’ αἰῶνος οἰκητόρων τοῦ Ἱεροῦ Άθωνος καί ἐπιδαφιλεῖ σ’ αὐτούς Θεομπορική χάρη, εὐλογία καί λύτρωση ἐκ τῶν τοῦ βίου περιστάσεων.

Ἡ Παναγία Άθωνίτισσα σκέπει καί διαφυλάττει τούς μοναχούς ἀπό πολλούς καί διαφόρους πειρασμούς. Ἀοράτως ἀπλώνει τό ἱερό Της μαφόριο καί προστατεύει τά τέκνα Της, ὡς φιλόστοργος μήτηρ καί τροφός. Ἀμέτρητες εἶναι καί οἱ ἐμφανίσεις Της στούς Ὀσίους οἰκήτορας τοῦ Ἀγίου Όρους, πού μαρτυροῦνται στούς βίους τους.

Τόν Όσιο Ἀθανάσιο Ἀθωνίτη καθυσύχασε μέ τή διαβεβαίωση ὅτι αὐτή θά εἶναι ἡ οἰκονόμος τῆς Μονῆς γιά ὅλα τά ἀναγκαῖα τῆς Λάρας του,

στόν Όσιο Μάξιμο τόν Κausοκαλυβίτη δίδαξε τή νοερά προσευχή στήν κορυφή τοῦ Ἀθωνος, στίς προσευχές τῶν Ὀσίων Ἀθανασίου καί Γεροντίου ἀπάντησε μέ ἀνάβλυση τοῦ ἀπαραίτητου ὕδατος σέ περιοχά ἄνυδρη. Στούς Ὀσίους Ἰωάννη Κουκουζέλη καί Γρηγόριο Δομέστικο ἐμφανίστηκε κατά τήν ὥρα τῆς ψαλμωδίας τους στό ἀναλόγιο καί ἀντάμειψε μέ χρυσή λίρα τόν κόπο καί τήν ἀγρυπνία τους, καθώς καί τό θεοπάροχο τάλαντό τους, ὡς εὐγνώμων καί πλουσιόδωφος οἰκοδέσποινά τοῦ τόπου. Αὐτή ἐνίσχυσε μέ Θεῖο σθένος πολλούς ἁγιορεῖτες Νεομάρτυρας, ὥστε νά ἀντέξουν στά φοβερά κολαστήρια, ἀφοῦ προετοιμάστηκαν στό Περιβόλι

Της μέ σκληρή ἄσκηση καί μετάνοια. Αὐτή νεύει μυστικῶς τίς ψυχές καί τίς προσκαλεῖ ἀπό τόν κόσμο, στή ζωή τῆς μετανοίας καί ἡσυχίας, αὐτή πυρπολεῖ τίς καρδιές μέ τήν ἀγάπη Της καί τόν πόθο τοῦ Υἱοῦ Της καί μᾶς ἐξάγει ἐκ τῆς πατρικῆς γῆς καί τῆς συγγενείας στόν βίο τῆς μοναστικῆς ἰσοβίου ἀφιέρωσης.

Ἡ Παναγία μας γίνεται ἡ ἀδιάκοπος ἐπίκληση τῶν ἀρχαρίων, ἡ διαρκῆς ἐξύμνηση τῶν ἀγωνιζομένων, ἡ νοερά ἐντρύφηση τῶν τελείων. Ὅλοι καί ὅλα ἐδῶ στό Ἁγιον Όρος ἀπό τήν Παναγία ἀρχίζουν καί στή Θεοτόκο ἀπολήγουν. Οἱ Χαιρετισμοί καί οἱ Παρακλήσεις Της ἐπαναλαμβάνονται πολλές φορές τήν ἡμέρα ἀπ’ ὅλους τούς μοναχούς καί αὐτή σέ κάθε «Χαῖρε» ἀνταποδίδει εὐλογία, σέ κάθε ἱκεσία, ἔλεος καί βοήθεια. Ἀλλά καί γιά τούς ταπεινούς προσκυνητές Της, ἀπό τόν κόσμο, πού μέ κόπο καί θυσία ἀνηφορίζουν τά μονοπάτια τοῦ Ἀθωνος γιά νά τήν ἀσπαστοῦν καί νά μεταφέρουν τούς πόνους καί τά αἰτήματά τους, οἱ εἰκόνες Της κρύβουν πάντα καί μία εὐπρόσδεκτο δωρεά, ἀνακούφιση ἀπό τούς πειρασμούς, τά πάθη, τίς δοκιμασίες, ἴαση ἀπό ἀνίατες ἀσθένειες, ἐλπίδα στή θλίψη, μία γεύση ἐλπίδος, μία πρόγευση τοῦ Παραδείσου.

Γιατί ἡ ἴδια ἡ Θεοτόκος εἶναι ὁ νοπτός Παράδεισος, ἡ ἔμψυκος Πόλις τοῦ Βασιλέως, ἡ ἐπουράνιος Πύλη, δι’ ἧς εἰσελευσόμεθα οἱ πάντες εἰς τήν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἐν αὐτῇ ζῶμεν καί κινούμεθα καί ἐσμέν μέσα στό Θεοχαρίτωτο καί εὐλογημένο Περιβόλι Της. Ταπεινοί οἰκήτορες καί οἱ σημερινοί μοναχοί τοῦ Ἀθωνος, λευκασμένοι γέροντες, γerasμένοι στήν ἄσκηση καί τήν κακοπάθεια, νέοι τῆς ἐποχῆς, μεγαλωμένοι μέ ὅλες τίς ἀνέσεις τοῦ κόσμου, ὅλοι ἐκλελεγμένοι ἐκ κοιλίας μητρῶς, συμφώνως μέ τό ἀνεξιχνίαστο ἔλεος τοῦ Θεοῦ, προσπαθοῦμε νά ζήσουμε ἐν μετanoία ἀνταξίως τῶν Ἀγίων Κτητόρων, πού ὑπερβαλλόντως μόχθησαν διαφυλάσσοντας τήν Ἱερά Παρακαταθήκη τῆς μοναχικῆς πολιτείας, τά ἀπαρασάλευτα τυπικά

τῶν Ἀκολουθιῶν, τήν ἀδιάλειπτο ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ καί τῆς μητρῶς Αὐτοῦ τε καί ἡμῶν, τῆς Ἀθωνιτίσσης Θεοτόκου πού τιμᾶται καί λατρεύεται μαζί μέ τόν Υἱόν Της σέ ὅλο τό Ἁγιον Όρος. Τῆς βεβαίας ἐλπίδος καί ἀπαντοχῆς τῶν ἁγιορειτῶν πατέρων, ἀλλά καί τῶν ἐκ τοῦ κόσμου πιστῶν προσκυνητῶν Αὐτῆς. ●

ἹΥπεραγία Θεοτόκος: Ἐργο τοῦ Κελλίου Ἀγίου Νικολάου-Μπουραζέρι.

«Θυγάτηρ» Παρακλήσεως... Παναγία ή Παραμυθία

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΠΗΛΙΟΥ

Τραχύς ὁ ἀνθρώπινος βίος, γεμάτος πόνο καί θλίψη. Ἐνδακρυσ ἡ πορεία ὄλων μας, καθώς ψάχνουμε σάν παραδαρμένοι θαλασσοπόροι τό λιμάνι καί σάν νέοι ἄσωτοι τό πατρικό σπίτι γιά νά ἐπιστρέψουμε.

Ἡ μεγάλη οἰκογένεια τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ἁγία Ἐκκλησία, εἶναι καί θά παραμένει πάντα τό ζεστό «σπιτικό» μας πού ἐγκαταλείψαμε· τό μοναδικό μέρος ὅπου μπορούμε νά ξαναβροῦμε τήν πρώτη μας τιμή, καί μαζί, τήν εἰρήνη, τή χαρά καί τή σωτηρία μας. Καί ἡ Παναγία μας, Οἰκοδέσποινα μέσα στό πνευματικό μας «σπιτικό», Μπτέρα τοῦ Χριστοῦ καί δική μας κατά χάριν.

Τί κάνει μιά μάνα γιά τό παιδί της; Τό φροντίζει, ὅταν κλαίει, τό παρηγορεῖ, ὅταν φταίει, τό συγχωρεῖ, τρυφερά τό περιβάλλει, στοργικά τό γαλουχεῖ. Ἡ τρυφερότητα καί ἡ παραμυθία εἶναι τά χαρακτηριστικά μᾶς μάνας... Τί σημαίνει «Παραμυθία»; Παρηγορία, στήριξη, ἐνθάρρυνση... Ὅλα ὅσα ἔχει ἡ Παναγία μας – μαζί μέ πολλά ἄλλα – στό μέγιστο βαθμό.

Αὐτή τή μητρική παρηγορία χάρισε Ἐκείνη μέ τρόπο θαυμαστό στους μοναχούς τοῦ μεγάλου ἀγιορείτικου μοναστηριοῦ της κάποιο χειμωνιάτικο πρωινό πίσω στό χρόνο, κάποτε μέσα στόν 14ο αἰώνα. Ἄνυποψίαστη ἡ «λαύρα» τοῦ Βατοπαιδίου τελοῦσε ἀσημέρωτα τήν πρωινή της ἀκολουθία, ἐνῶ ἀπ' ἔξω λύκοι ἄρπαγες –πειρατές– караδοκοῦσαν νά ἐπωφεληθοῦν ἀπό τό ἄνοιγμα τῆς πύλης. Μπροστά στήν τοιχογραφία τῆς Παναγίας τοῦ ἐξωνάρθηκα ὁ Ἡγούμενος, ὅπως κάθε πρωί, ἔδινε τά κλειδιά στόν πορτάρη μοναχό γιά νά ἀνοίξη τή Μονή.

Ὅμως, ἐκεῖνο τό πρωινό τά πράγματα ἦταν διαφορετικά. Ἡ φωνή τῆς ἀγιογραφημένης Παναγίας ἀκούστηκε ἀπό τό πουθενά: «Μήν ἀνοίξετε σήμερα τίς πύλες τῆς Μονῆς. Βγεῖτε στά τείχη νά διώξετε τούς πειρατές!». Τό ἄκουσμα φοβερό· ἀλλά καί τό θέαμα φοβερότερο γιά τόν περιδεῆ Ἡγούμενο, πού ὄχι μόνο ἄκουγε ἀλλά καί ἔβλεπε τά πρόσωπα τῆς τοιχογραφίας νά ἀλλάζουν θέση, καθώς ὁ μικρός Χριστός μέ αὐστηρό ὕφος Κριτοῦ σκέπαζε τό στόμα τῆς Μπτέρας Του: «Μή Μπτέρα μου, μήν τό λές! Ἄφρσέ τους νά τιμωρηθοῦν, γιατί ἔχουν παραμελήσει τά μοναχικά τους καθήκοντα!». Ἡ Μάνα, ὅμως, εἶναι πάντα Μάνα, ἀκόμα καί μέ τά ἄτακτα παιδιά της. Ἡ φωνή τῆς Παναγίας ἀκούστηκε ξανά νά προειδοποιεῖ, καθώς τό μητρικό Της χέρι κατέβασε μέ παρηγορία τό χέρι τοῦ Κυρίου πού τήν ἐμπόδιζε. Καί μιά παιδαγωγική προτροπή: « Ἀλλάξτε ζωή, γιατί ἔχε-

τε παροργίσει τόν Υἱό μου».

Οἱ μοναχοί σώθηκαν ἀπό τή σφαγή χάρη στή θεομητορική ἐπέμβαση καί εὐγνώμονες ἔδωσαν στήν Παναγία τους τό ὄνομα «Παραμυθία». Τήν ἀφαίρεσαν ἀπό τόν τοῖχο ὅπου ἦταν ἱστορημένη καί τήν ἔκαναν εἰκόνα. Τήν ἀσήμωσαν, τή μαλάμωσαν καί καῖνε μέχρι σήμερα ἐμπρός Της ἀκοίμητο καντήλι, καταθέτοντας σ' Αὐτήν, τήν πύο πολύ ἀπό μάνα τους, τίς ἔγνοιες τῆς ψυχῆς τους.

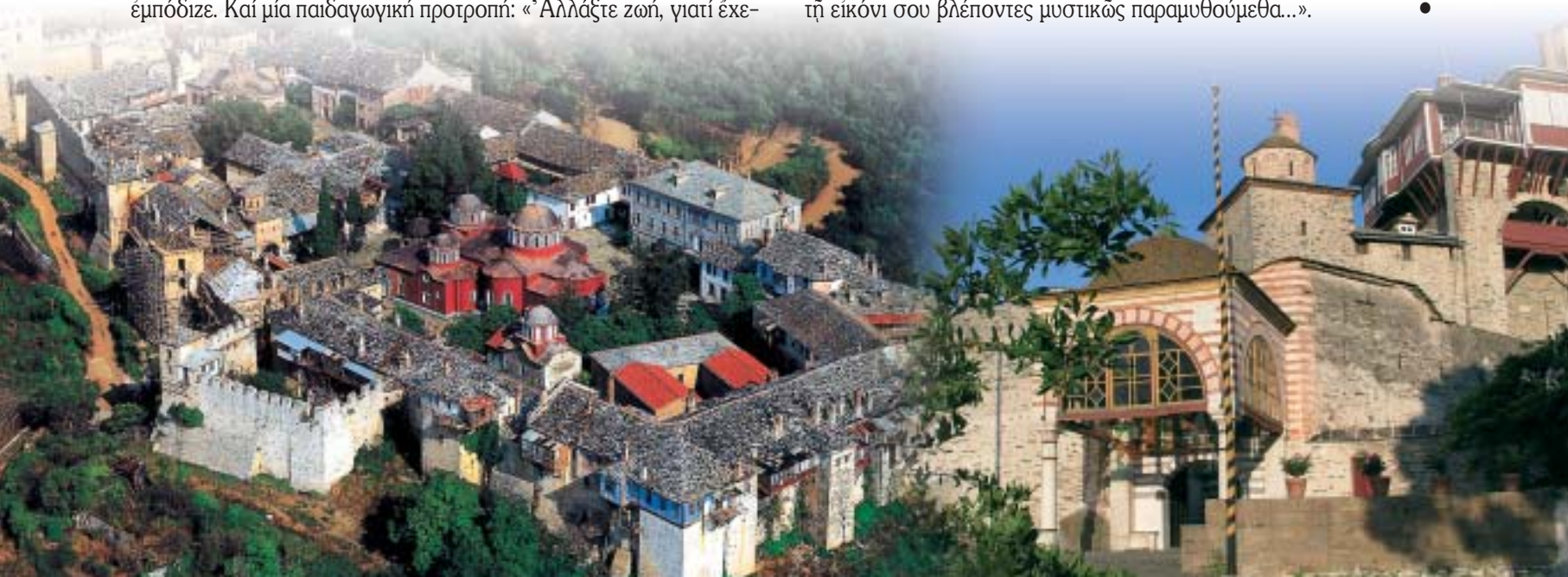
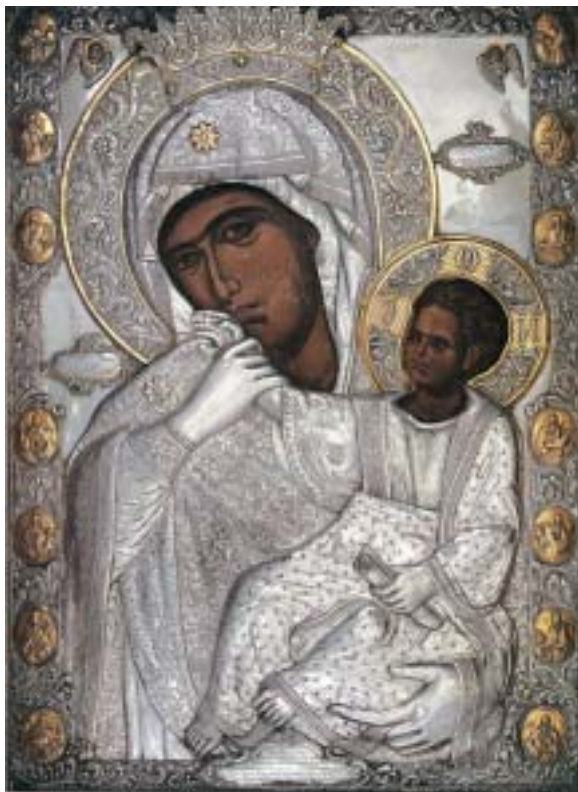
Αὐτήν τήν «Παραμυθία» θέλησαν σέ ἀντίγραφο νά χαρίσουν οἱ

πνευματικοί ἀπόγονοι αὐτῶν, τῆς «μεγίστης» καί σήμερα Μονῆς τοῦ Βατοπαιδίου, ὁ Καθηγούμενος Γέροντας Ἐφραίμ καί ἡ τιμία του συνοδεία, στή Μονή τῶν Ἁρχαγγέλων, ἐδῶ στό Ὅρος Πήλιο, γιά νά ἀναπαύεται σ' αὐτήν ἡ Κυρία τῶν Ἀγγέλων. Καί ὄχι μόνο σέ τοῦτον τόν δεύτερο «Ἄθωνα», πού τόν «λιπαίνουν» τά μυροβόλα ὀστά παλιῶν ὀσίων, ἀλλά καί σέ ὅλη τήν Ἐπαρχία τῆς Δημοτηρίας, πού τήν «ὄργωσαν» βαδίζοντας τά πόδια τῶν Ἁγίων...

Καί ἦρθε ἡ Κόρη τῆς Παρηγορίας στήν πόλη μας διά θαλάσσης ἀπό τό Περιβόλι Της, ἀγιογραφημένη ἀπό χέρια καλογοερικά καί στολισμένη μέ λείψανα ἱερά, στίς 27 Μαΐου τοῦ σωτηρίου ἔτους 2005. Προσφορά καί ἀνάθημα Βατοπαιδινό, τοῦ Γέροντος καί τῶν ἀδελφῶν, μέ τά χέρια τους φερμένο στόν ἱερό μας τόπο. Τήν ὑποδέχθηκε ὁ ἅγιος Ἐπίσκοπος Ἰγνάτιος σάν ἄλλος Κυρηναῖος, πού θά σήκωνε τώρα μαζί του τό σταυρό τῆς διακονίας του. Καί ὁ κλῆρος περίμενε τή Μπτέρα τοῦ Θεοῦ καί οἱ ἄρχοντες τή Οὐράνια Βασιλισσα. Τήν περίμεναν καί οἱ ἀφιερωμένες

ψυχές, Αὐτήν, τήν Πρώτη Ἀφιερωμένη, γιά νά πάρουν δύναμη γιά τόν ἀνήφορο τῆς ἀφιέρωσης... Ἀλλά καί ὁ ἀπλός λαός περίμενε τήν παρηγορία του, γιά νά γλυκάνει ἡ πονεμένη καρδιά του καί νά στεγνώσει τό δάκρυ του.

Δεκάδες θυμιάτα ἄναψαν ἐκεῖνο τό δειλινό στόν Λιμένα τῆς ὑποδοχῆς ἀπό ἀπλές γυναῖκες, κοπέλες καί μανάδες, πού χάριζαν στήν Παναγία τό θυμιάμα τῆς ἀγάπης τους. Θυμιάματα καί λουλούδια σέ ὄλο τό δρόμο πρὸς τή Μονή, πού ἔγινε ἀπό τότε ἕνας ἀκόμη θρόνος Της γιά νά ἔρχονται οἱ πονεμένοι, νά ἀπιθώνουν στά πόδια Της τούς πόνους καί τούς καημούς τους, καί νά φεύγουν γιατρεμένοι, παρηγορημένοι, μέ τήν ἐλπίδα στήν ψυχὴ καί τήν εὐχαριστία στά χεῖλη: «Τό θεῖον σου πρόσωπον πλήρες γαλήνης καί συμπαθείας, ἐν τῇ εἰκόνι σου βλέποντες μυστικῶς παραμυθούμεθα...».

‘Η Παναγία του «΄Αξιόν Έστιν»

ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΑΝΤΙΠΑ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ

Μέσα στο πλήθος τών θαυματουργών εικόνων τής Παναγίας μας εξέχουσα θέση κατέχει ή εφέστιος ΄Ιερά Εικόνα του «΄Αξιόν Έστιν» ή όποία είναι ένθρονισμένη στο σύνθρονο έντός του ΄Ιερού Βήματος του Πανιέρου Ναού του Πρωτάτου στίς Καρυές, πίν πρωτεύουσα του ΄Αγίου ΄Ορους, όπου και τό κέντρο τής ΄Ιερās Κοινοτίας του ΄Αθω.

΄Η ΄Ιερά αυτή Εικόνα αποτελεί τό σημείο αναφοράς όλων τών ΄Αγιορειτών Πατέρων και είναι τό επίκεντρο τής τιμής και ευλαβείας τών μοναχών πού απονέμουν σπίν Κυρία Θεοτόκο, πίν ΄Εφορο και Προστάτιδα του ΄Ιερού Τόπου, πού δίκαια χαρακτηρίστηκε σάν «περιβόλι της». Σύμφωνα μέ πίν παράδοση ένώπιον αυτής έψαλε γιά πρώτη φορά ό ΄Αρχάγγελος Γαβριήλ τό γνωστό σέ όλους υπέροχο ύμνο «΄Αξιόν έστιν ως αληθώς...». Τό θαύμα αυτό ανάγεται στόν 10ο αιώνα, όμως καταγράφτηκε γιά πρώτη φορά τό έτος 1548 από τόν τότε Πρώτο του ΄Αγίου ΄Ορους Σεραφείμ τόν Θυηπόλον. Αυτός ό Σεραφείμ υπήρξε ΄Ιερομόναχος στο λεγόμενο Μονύδριον του Κωφού και ύποτακτικός, του διατελέσαντος επίσης Πρώτου, ΄Ιερομόναχου Γαβριήλ, ό όποιος είχε Γέροντα τόν ΄Οσιο Νεκτάριο τόν Καρεώτη. Πνευματικός αδελφός του Πρώτου Σεραφείμ υπήρξε ό ΄Οσιος Διονύσιος ό έν ΄Ολύμπω. Και αυτά χάριν τής ιστορίας βεβαίως.

Τήν 11η του μηνός ΄Ιουνίου ή Σύναξις τής ΄Υπεραγίας Θεοτόκου έν τῷ «΄Αδειν» ήτοι ή υπό του ΄Αρχαγγέλου Γαβριήλ παράδοσις του ύμνου «΄Αξιόν έστιν».

Σέ κοντινή απόσταση από τίς Καρυές, πίν πρωτεύουσα του ΄Αγίου ΄Ορους προς πίν κατεύθυνση τής Μονής Παντοκράτορος, ζούσε ένας ένάρετος ΄Ιερομόναχος μέ τό νέο μαθητή του. Μία έσπέρα Σαββάτου ό Γέροντας ξεκίνησε νά πάει σπίν άγρυπνία στο ναό του Πρωτάτου, αφήνοντας μόνο τόν μαθητή του. Βραδιάζοντας ένας νέος άγνωστος μοναχός ζήτησε νά διανυκτερεύσει στο κελλί. ΄Ο μαθητής τόν δέχθηκε και πίν ώρα του ΄Ορθρου σηκώθηκαν νά ψάλλουν μαζί πίν ΄Ακολουθία. Φθάνοντας όμως σπίν θ΄ ώδή, ό μαθητής ένῶ έψαλλε: «Τήν Τιμιωτέραν τών Χερουβείμ» (είρμός θ΄ ώδης Κανόνος Μ. Παρασκευής Κοσμά του Μελωδοΰ) μπροστά σπίν εικόνα τής Θεοτόκου, ό ξένος μοναχός παρενέβαλε πρίν από αυτό τά έξης ως προοίμιον: «΄Αξιόν έστιν ως αληθώς μακαρίζειν σέ πίν Θεοτόκον, πίν αιμακάριστον και παναμώνιπτον και μητέρα του Θεοΰ ήμων». ΄Ακούγοντας γιά πρώτη φορά τά λόγια αυτά ό μαθητής θαύμασε και ζή-

τησε από τόν φιλοξενούμενο νά τά γράψει. Καθώς όμως δέν υπήρχε καρτί του χάραξε βαθιά τόν ύμνο μέ θαυμαστό τρόπο σέ μία πλάκα προσθέτοντας: «Στό έξης έτσι νά ψάλλουν όλοι οί χριστιανοί τόν ύμνο τής Θεοτόκου». Λέγοντας αυτά έγινε άφαντος. ΄Επιστρέφοντας ό Γέροντας άκουσε πίν διήγηση από τόν ύποτακτικό του και είδε πίν πλάκα. Κατάλαβε τότε ότι ό ξένος μοναχός δέν ήταν άλλος από τόν ΄Αρχάγγελο Γαβριήλ. Μετέβη τότε περιχαρής νά ανακοινώσει στόν τότε Πρώτο και τούς άλλους Πατέρες τό εξάισιο αυτό θαύμα. Αυτοί τότε έστειλαν πίν άγγελοχάρακτη πλάκα στόν Πατριάρχη και στόν Αυτοκράτορα, έτσι ώστε ό ύμνος νά διαδοθεί σέ όλο τόν ΄Ορθόδοξο κόσμο, πίν δέ εικόνα μετέφεραν στο Ναό του Πρωτάτου όπου παραμένει έως σήμερα σάν ΄Ηγουμένη και Προστάτις και ΄Εφορος του ΄Αγίου ΄Ορους ΄Αθω.

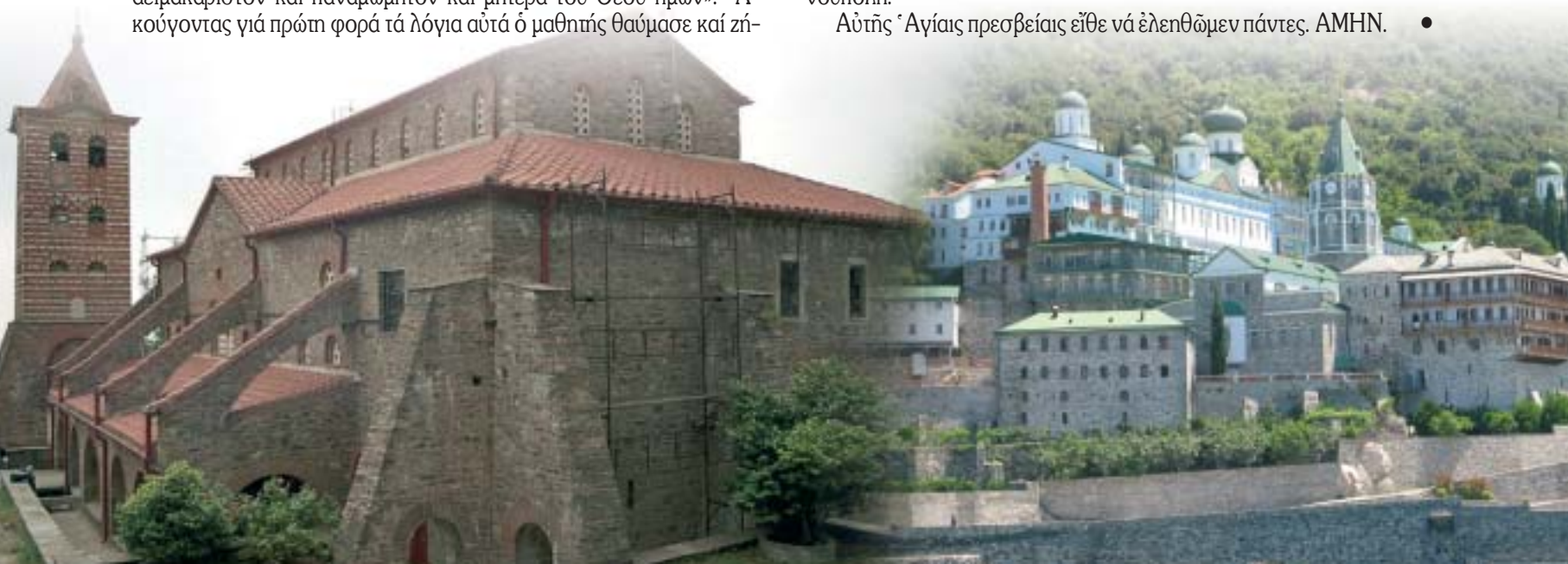

Η Θεομητορική αυτή εικόνα έπετέλεσε και έπιτελεί άπειρα θαύματα, ένῶ συνδέεται στενά μέ πίν ιστορία του ΄Αγιορειτικού Μοναχισμού. ΄Ενώπιόν της μάλιστα έγινε πρό 100 έτων ακριβώς και συγκεκριμένα στίς 3 ΄Οκτωβρίου του 1913, τό λεγόμενο «΄Ενωτικό Ψήφισμα» τών 20 κυριάρχων Μονών του ΄Αθω, σύμφωνα μέ τό όποιο ή Χερσόνησος του ΄Αγίου ΄Ορους αποτελεί άναπόσπαστο τμήμα τής ΄Ελλάδος, ή όποία και τό άπελευθέρωσε μέ τό πολεμικό ναυτικό της τό 1912 από πίν μακραίωνη σκλη-

ρή και βάρβαρη ΄Οθωμανική κυριαρχία. ΄Αποφεύχθηκε τότε τοιοιούτρόπως ή διεθνοποίησης του ΄Ορους πού προωθούσαν οί τότε Μεγάλες δυνάμεις. Θά ήταν παράλειψη νά μή αναφέρουμε ότι ή Πάνσεπτος αυτή εικόνα έξηλθε του ΄Αγίου ΄Ορους σέ ειδικές περιστάσεις και πάντα γιά τόν άγιασμό του Χριστεπώνυμου Πληρώματος, πού κατά χιλιάδες προσήλθε από όλο τόν κόσμο, ιδιαίτερα από τίς ΄Ορθόδοξες χώρες γιά νά πίν προσκυνήσει.

Πρώτη φορά μεταφέρθηκε σπίν ΄Αθήνα τό έτος 1963, όταν ό ΄Αθως έόρταζε πίν χιλιετηρίδα του. Σπή Θεσσαλονίκη μεταφέρθηκε τό έτος 1985. Τό 1987 ώσαύτως σπίν ΄Αθήνα. Τό 1994 σπίν ΄Αθήνα και πάλι και ακολουθώς σπίν Μεγαλόνησο Κύπρο. Τό 2012 και πάλι σπή Θεσσαλονίκη πού έόρταζε τά 100 χρόνια άπελευθέρωσης από τόν Τουρκικό ζυγό, από όπου επιστρέφοντας εκτέθηκε σέ προσκύνημα στόν Πολύγυρο, σπίν ΄Αρναία, σπίν ΄Ιερισσό και τέλος σπίν Ούρανούπολη.

Αυτής ΄Αγίας πρεσβείας είθε νά έλεηθώμεν πάντες. ΑΜΗΝ. ●

Ἡ Παναγία Πορταΐτισσα τῶν Ἰβήρων

ΤΟΥ ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Στή βορειοανατολική πλευρά τῆς ἄθωνικῆς χερσονήσου καί ἐπάνω σέ ἕνα μικρό ὄρμο, βρίσκεται ἡ τρίτη κατά τήν ἱεραρχική τάξη, πατριαρχική καί σταυροπηγιακή Μονή τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ἡ Ἱερά Μονή Ἰβήρων.

Στή Ἱερά Μονή ὡς «Προστάτις θερμῆ, καί μέγα καταφύγιον, καί σκέπη στερρά, καί σύμμαχος καί ἔφορος», δεσπόζει ἡ «Πυλωρός τῆς Μονῆς τῶν Ἰβήρων», ἡ θαυματουργός εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Πορταΐτισσας· μία εἰκόνα, πού ἐπιβάλλεται μέ τό μέγεθός της, πού προκαλεῖ δέος μέ τήν ἱεροπρεπή της μορφή καί πού «προχέει χειμάρρους θείας στοργῆς καί ἀπείρων θαυμάτων».

Τήν ἐποχή τῆς εἰκονομαχίας, μία εὐσεβῆς χήρα στή Νίκαια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, εἶχε στήν κατοχή της μία εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Ἐλεούσης. Μία μέρα, βασιλικοί κατάσκοποι τήν ἐντόπισαν καί θέλησαν νά τήν βεηλωθῶσιν. Ἡ χήρα, δωροδοκώντας τους, κατάφερε νά κερδίσει τήν παρουσία τῆς εἰκόνος γιά μία ἀκόμη ἡμέρα. Ἐτσι, θέλοντας νά προστατέψει τήν εἰκόνα ἀπό τά βέβηλα χέρια τῶν εἰκονομάχων, ἀργά τό βράδυ, μαζί μέ τόν μοναχογιό της, παρέλαβαν τήν εἰκόνα καί τήν ἐμπιστεύτηκαν στά πελαγίσια εἰρηνικά κύματα τῆς θαλάσσης. Ἡ εἰκόνα, «Ἀκύμαντος τῶν κυμάτων ὑπερθεῖν» στάθηκε ὄρθια ἐπάνω στά νερά καί ἄρχισε νά κατευθύνεται ἀπό τήν Ἀνατολή πρὸς τή Δύση.

Ἀπό τότε πέρασαν ἀρκετά χρόνια, ὥσπου ἕνα βράδυ τοῦ 1004 μ.Χ. κάποιοι πατέρες στήν Ἱερά Μονή Ἰβήρων, στό Ἅγιο Ὅρος, τήν ὥρα πού συζητοῦσαν, παραπίρρησαν μία «Στήλη θεοτύπωτο» στό μέσο τῆς θαλάσσης· μία πύρινη ὀπτασία ἀπό τόν οὐρανό ἕως τή θάλασσα. Θέλοντας νά δοῦν ἀπό κοντά τό παράξενο φαινόμενο, ἔσπευσαν μέ τά πλοιάριά τους πρὸς τό σημεῖο. Τό μόνο ὅμως πού κατάφεραν, ἦταν νά διακρίνουν ἀπό μακριά τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας. Καί αὐτό διότι, ὅσο τήν πλησίαζαν, ἡ εἰκόνα ἀπομακρυνόταν ἀπό αὐτούς.

Ἐστερα ἀπό ἀρκετές ἀποτυχημένες προσπάθειες προσεγγίσεώς της, ἡ Παναγία, εἰσακούοντας τίς προσευχές τῶν πατέρων τῆς Μονῆς, ἐφανίστηκε σέ μία ὀσιακή μορφή πού ἀσκήτευε λίγο πιο ψηλά ἀπό τή Μονή. Στόν Ἰβηρα μοναχό Γαβριήλ, τόν ὁποῖο κέλευσε, νά κατεβῆ στόν αἰγιαλό γιά νά παραλάβει τήν εἰκόνα της καί νά τήν παραδώσει στό Μοναστήρι.

Ὁ Γαβριήλ κατήλθε ἀπό τό ἀσκητήριό του καί προσκαλούμενος ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης ἀπό τήν Κυρία Θεοτόκο, ἄρχισε νά βαδίζει χωρίς δισταγμό πάνω στή θάλασσα, σά νά ἦταν σέ στερεό ἔδαφος.

Ἐφτασε στό σημεῖο ὅπου στεκόταν ἡ εἰκόνα καί, ἀφοῦ τήν προσκύνησε, τήν παρέλαβε καί τήν μετέφερε στή στεριά.

Ἀμέσως οἱ πατέρες σχηματίζοντας λιτανευτική πομπή, κατευθύνθηκαν πρὸς τή Μονή καί τοποθέτησαν τήν εἰκόνα στό καθολικό της, δεόμενοι καί δοξολογώντας τό Θεό γιά τήν εὐλογία πού τούς χάρισε.

Τήν ἐπόμενη ὅμως ἡμέρα, ὡς ἐκ θαύματος, ἡ εἰκόνα βρέθηκε κοντά στήν πύλη τῆς Μονῆς, χωρίς νά γνωρίζει κανείς τό πῶς μεταφέρθηκε. Τό ἴδιο συνέβη τρεῖς φορές. Καί τότε, ἡ Παναγία παρουσιάστηκε καί πάλι στόν Γαβριήλ λέγοντάς του: «Ἐγώ δέν ἦρθα γιά νά μέ φυλάσσετε ἐσεῖς, ἀλλά γιά νά φυλάττω ἐγώ τή Μονή ἀπό κάθε ἐπῆρεια τοῦ πονηροῦ καί ἐπιβουλή τῶν ἀντικειμένων».

Ὁ Γαβριήλ, ὡς ἄλλος ἀρχάγγελος Γαβριήλ, ἀπεσταλμένος ἀπό τήν Παναγία, ἔσπευσε νά μεταφέρει τό μήνυμα στόν ἡγούμενο, ὁ ὁποῖος μέ τή σειρά του, ἀφοῦ συνήθροισε τήν ἀδελφότητα, πρόσταξε νά κτισθεῖ εἰδικό παρεκκλήσιο στήν πύλη τῆς Μονῆς, ὅπου καί ἐνθρονίσθηκε ἡ Θαυματουργός Εἰκόνα. Γι' αὐτό ὀνομάστηκε καί «Πορταΐτισσα», ὡς θυρωρός, φύλαξ καί προστατής τῆς Μονῆς καί ὀλοκλήρου τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Κάθε Τρίτη τοῦ Πάσχα, στήν Ἱερά Μονή Ἰβήρων, μαζί μέ τή λαμπροφόρο πανήγυρη τῆς Ἀναστάσεως, προστίθεται καί ἡ ἀνάμνηση τοῦ θαυμαστοῦ γεγονότος τῆς εὐρέσεως τῆς Ἱερᾶς εἰκόνος τῆς Πορταΐτισσας. Στή δέ ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς κεντρικῆς πανηγύρεως τῆς Μονῆς, προσκυνητές ἀπό ὅλα τά μέρη τοῦ κόσμου συγκεντρώνονται, προκειμένου νά μετάσχουν στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τιμώντες τό πρόσωπο τῆς Παναγίας. Ἡ Παναγία ἡ Πορταΐτισσα τιμᾶται ἰδιαίτερος ἀπό τούς ἐνασκουμένους πατέρες τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας. Ὑπάρχει δέ καί ἡ παράδοση πού λέει ὅτι ἂν κάποια μέρα ἐγκαταλείψει τή θέση της, τότε θά πρέπει νά φύγουν καί οἱ μοναχοί ἀπό τό Ἅγιο Ὅρος.

Ὡς μπτέρα τοῦ κόσμου ὅλου προχέει ἀενάως τό ἔλεος πού βρίσκει τήν καρδιά τῶν πονεμένων. Μιλᾷ τή γλώσσα τοῦ καθενός καί ἀντιλαμβάνεται τό πρόβλημά του. Συμμετέχει στόν πόνο τοῦ κόσμου. Κατανοεῖ τά παράπονα. Συμπάσχει καί θεραπεύει. Δέχεται τήν παιδική ἔκφραση τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν τέκνων της. Δέχεται πού ὑμνοῦν λέγοντας: «Ὡς προστασίαν καί σκέπην καί ἔφορον, ὁ περιώνυμος κληρὸς σου Ἄχραντε, ὑμνεῖ σε αἰεὶ Πορταΐτισσα, καί ἐκ βαθέων ψυχῆς ἀνακράζει σοι· ἀπαύστως με φύλαττε Δέσποινα».

Παναγία ἡ Γοργοῦπήκοος τῆς Ἱ.Μ. Δοχειαρίου

Ο Ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης ἀναφέρει στό Συναξάρι ὅτι στή Μονή τοῦ Δοχειαρίου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, στό δεξιό μέρος τῆς Τραπέζης τοῦ Μοναστηριοῦ, βρισκόταν μία παλαιά εἰκόνα τῆς Παναγίας, ἡ ὁποία εἶχε ἀγιογραφηθεῖ ἀπό τήν ἐποχή τοῦ κτήτορος τῆς Μονῆς Νεοφύτου, τόν 11ο αἰώνα. Τό ἔτος 1646, πού ἦταν πολύ δύσκολο γιά τήν Ἱερά Μονή, διότι δέν εἶχε τά ἀπαραίτητα χρήματα γιά νά πληρώσει τούς καθορισμένους φόρους στούς Τούρκους κατακτητές, ὁ τραπεζάριος τοῦ Μοναστηριοῦ περνοῦσε μπροστά ἀπό αὐτήν τήν εἰκόνα συνεχῶς, ἀκόμα καί τή νύχτα, βασιτάζοντας στά χέρια τοῦ ἀναμμένα δαδιά. Μία βραδιά, ἐκεῖνο τό ἔτος, καθῶς περνοῦσε καί πάλι μπροστά ἀπό τήν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ἀκούει φωνή νά βγαίνει ἀπό τήν εἰκόνα καί νά τοῦ λέει: “Μὴν περνᾶς ἀπό ἐκεῖ καί μαυρίζεις τόν τόπο μέ καπνό”. Ὁ μοναχός νομίζοντας ὅτι κάποιος ἄνθρωπος φώναξε, δέν ἔδωσε σημασία στή φωνή πού ἄκουσε. Μετά ἀπό λίγες ἡμέρες κι ἐνῶ ἐκεῖνος συνέχιζε νά περνᾶει μπροστά ἀπό τήν εἰκόνα μέ ἀναμμένα τά δαδιά, ἀκούει καί πάλι τή φωνή νά τοῦ λέει: “ὦ Μοναχέ ἀμόναχε, ἕως πότε θά καπνίζεις τή μορφή μου καί θά μέ μαυρίζεις ἀτιμῶντας με;”. Καί συγχρόνως μέ τή φωνή ἔχασε καί τό φῶς του κι ἔμεινε τυφλός.

“Ἔτσι, καταλαβαίνοντας τό σφάλμα του, ὅτι δηλαδή καταφρόνησε τήν πρώτη φωνή καί δέν ὑπάκουσε, κατασκεύασε ἕνα στασίδι μπροστά στήν εἰκόνα τῆς Παναγίας καί τήν παρακαλοῦσε συνεχῶς νά τοῦ συγχωρέσει αὐτό τό ἐξ ἀπροσεξίας ἀμάρτημα καί νά τοῦ χαρίσει τό φῶς του, ὥστε βλέποντας τήν ἁγία Εἰκόνα τῆς νά τήν δοξάζει καί νά τήν εὐχαριστεῖ πάντοτε. Καί ἡ Παναγία μας εἰσάκουσε τήν προσευχή του καί τοῦ εἶπε: “Ἰδού ἀπό σήμερα σοῦ χαρίζω τό φῶς καί πρόσεξε στό ἔξῃς νά μὴν περάσεις μέ ἀναμμένα δαδιά, γιατί ἐγώ εἶμαι ἡ Κυρία τῆς Μονῆς αὐτῆς καί γοργά ὑπακούω σ’ ἐκείνους πού μέ ἐπικαλοῦνται καί τούς χαρίζω τά πρὸς σωτηρίαν αἰτήματά τους, διότι καλοῦμαι Γοργοῦπήκοος”.

Ἀπό τότε ἡ ἁγία αὐτή εἰκόνα ὀνομάζεται Γοργοῦπήκοος, γιατί μέ τά θαυμαστά ἔργα τῆς, συνεχῶς ἀποδεικνύει ὅτι γρήγορα ὑπακούει σ’ ἐκείνους πού προστρέχουν σ’ αὐτήν μέ εὐλάβεια καί πίστη.

Καί πραγματικά, ἡ Παναγία ἡ Γοργοῦπήκοος εἶναι πολύ θαυματουργή, ἰατρεῦει διάφορες ἀσθένειες, χαρίζει παιδιά σέ ἄτεκνα ζευγάρια, φανερώνει ἀπολεσθέντα ἀντικείμενα, προστατεύει ὅσους

κινδυνεύουν στή θάλασσα, λυτρώνει ὄσους αἰχμαλωτίζονται, ἀνορθεῖ τούς παραλύτους, χαρίζει τό φῶς στούς τυφλοῦς, θεραπεύει ἀπό θανατηφόρες ἀσθένειες, διώκει τίς ἀκρίδες ἀπό τά χωράφια καί ἄλλα πολλά θαυμαστά πού βρίσκονται γραμμένα στήν παράκλησή τῆς.

Ὅταν, λοιπόν, θεραπεύθηκε ἀπό τήν τύφλωσή του ὁ τραπεζάριος Μοναχός, ὀνόματι Νεῖλος, οἱ πατέρες τῆς Μονῆς ἔφτιαξαν στό κῶρο αὐτό ἕνα παρεκκλήσι πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπήκοου, ἀφοῦ ἡ ἴδια ἡ Παναγία χαρακτήρισε τόν ἑαυτό τῆς μέ τό ἐπίθετο αὐτό. Ἐκεῖ τελεῖται δύο φορές τήν ἐβδομάδα ἡ Θεία Λειτουργία, ἐκεῖ γίνονται οἱ κουρές τῶν μοναχῶν καί καθημερινά, πρωί καί βράδυ, ψάλλονται παρακλήσεις μπροστά στήν ἱερή εἰκόνα.

Ἡ πρώτη, λοιπόν, ἀγιογραφηθεῖσα εἰκόνα τῆς Παναγίας στή Μονή Δοχειαρίου, ἀναφέρεται ὡς Βρεφοκρατούσα, Φοβερὰ Προστασία καί Γοργοεπήκοος. Πρέπει νά ἐπιστημάνουμε ὅτι ἡ Παναγία, ὅταν μίλησε στό μοναχό, δέν χρησιμοποίησε γιά τόν ἑαυτό τῆς κανένα ἀπό τά ὀνόματα πού ἦταν γραμμένα στήν τοιχογραφία, δηλαδή Γοργοεπήκοος, Βρεφοκρατούσα, Φοβερὰ Προστασία, ἀλλά κράτησε γιά τόν ἑαυτό τῆς τό ὄνομα Γοργοῦπήκοος, δηλώνοντας μέ τόν τρόπο αὐτό ὅτι ὑπακούει γρήγορα στίς δεήσεις τῶν πιστῶν καί κατ’ ἐπέκταση ὅτι ἡ ὑπακοή παίζει τό σημαντικότερο ρόλο στή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ Παναγία ἔδωσε στόν ἑαυτό τῆς τό ὄνομα Γοργοῦπήκοος, τονίζοντας τό ἔργο τῆς διακονίας. Κι ὅπως μέ τήν ὑπακοή τῆς τότε στά λόγια τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ συνέβαλε στή σωτηρία μας, ἔτσι καί τώρα, ὡς ὑπακούουσα στά αἰτήματά μας, ἐπαναλαμβάνει μέ ταπεινώση: “Ἰδού ἡ δούλη Κυρίου”. Ἔτσι βοηθεῖ καί σώζει γρήγορα ὄσους μέ πίστη καταφεύγουν σ’ αὐτή καί τήν ἐπικαλοῦνται καί τήν τιμοῦν ὡς Γοργοῦπήκοο. Πολλές εἰκόνες, πολλές Ἐκκλησίες, ἀλλά καί Ἱερές Μονές τιμοῦν τήν Παναγία τήν Γοργοῦπήκοο. Γιατί πραγματικά αισθανόμαστε πόσο μεγάλη ἀνάγκη ἔχουμε ἀπό τίς πρεσβείες, τίς μεσιτείες καί τήν μητρική προστασία Τῆς στούς δύσκολους καιρούς πού ζοῦμε. Ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου μας μεριμνᾷ γοργά γιά τή σωτηρία ὅλων μας καί δίδει τή χάρη τῆς σέ ὅλους ὅσοι τήν ἐπικαλοῦνται μέ πίστη, ἐλπίδα καί ἀγάπη. Ἡ Ἱερά Μονή Δοχειαρίου, ὅπως καί ὅλες οἱ Μονές ἐπ’ ὀνοματί τῆς, πανηγυρίζουν τήν μνήμη τῆς τήν 1η Ὀκτωβρίου. ●

“Ένα ανεπανάληπτο ταξίδι πίστης, ἀγάπης καὶ ἀδελφoσύνης

ΤΗΣ ΟΛΓΑΣ Ν. ΔΑΣΙΟΥ, Δρος ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

Προσκύνημα στή Σερβία. Τά βιώματα χαρᾶς, δυνατῶν συγκι-
νήσεων ξεπέρασαν κάθε μας προσδοκία! Πρώτιστη ἦταν ἡ
καταλυτική παρουσία τοῦ Σεβ. Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου πού
ἄνοιγε πόρτες, καρδιές παντοῦ. Τοῦ ὀφείλουμε εὐγνωμοσύνη γιά τήν
ἀλησμόνητη ἐμπειρία μας. Σημαντική ἡ συμβολή τῶν συνοδῶν κλη-
ρικῶν. Φρόντισαν τήν ἀπρόσκοπτη πραγματοποίηση. Μέ ἀληθινό
ἐνδιαφέρον, ἔκαναν τί συμμετοχή μας γόνιμη, εὐχάριστη! Ὁ π. Ἀ-
λέξανδρος πῆρε ἐπάνω του τήν εὐθύνη τῆς διοργάνωσης. Μέ ρόλους
διοργανωτῆ, ἀρχηγοῦ, διερμηνέα, ξεναγοῦ. Οἱ ἄριστες σχέσεις του
μέ τούς Σέρβους συμπατριῶτες του, ζωτικός παράγοντας ἐπιτυχίας!
Τόν εὐχαριστοῦμε- τούς εὐχαριστοῦμε θερμά!

Ἡ διαμονή μας στούς ξενῶνες τῶν Μονῶν Προχώρου, Μιλέσε-
βας, Σόκο. Μαγευτικές τοποθεσίες. Ἀρχοντικά πεντακάθαρα, ἄρτια
ἐξοπλισμένα, ἄνετα δωμάτια. Πλούσια σέ ἀγάπη, γεύσεις παραδο-
σιακά δειπνα. Ζωγόνοσ, εὐωδιαστός βουνίσιοσ ἀνεμοσ μᾶς ἐλα-
φρώνει... Ψυχική, σωματική ἀνάπαυση. Γλυκεῖσ νυχτερινοί ἦχοι,
αἰθέρια φύση μᾶς πληροῦν γαλήνη. Ἀπδόνια μαγεύουν πρωινά ξυ-
πνήματα. Ἀναχώρηση μέ δροσερό ἀεράκι συντροφιά. Σέ ἄλλες μο-
νές μᾶς προσφέρεται ἀπό μοναχές, μοναχοῦσ, θαυμάσιο γεῦμα ἢ κέ-
ρασμα. Εἰσπράττουμε φιλία, ἀποδοχή, ἀγάπη...

ΠΕΜΠΤΗ 13 ΙΟΥΝΙΟΥ 2013

Ἀπόβραδο: Ἱ.Μ. Προχώρου, τῶν Βρανίων. Καθολικό τῆς Μονῆς.
Προσκύνημα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 2013

Βράνια. Γιορτή Ὁσίου Ἰουστίνου Πόποβιτς. Καθεδρικός Ἀγ.
Τριάδοσ. Ὁ Σεβασμιώτατοσ συλλειτουργεῖ μέ τούς Ἐπισκόπουσ
Εἰρηναιο - πνευματικό παιδί τοῦ Ὁσίου Ἰουστίνου- Παχώμιο, Δα-
αὶδ, Δαυίδ. Θεία Λειτουργία σέ κατασκευτική ἀτμόσφαιρα, σέ σερβικά
καί ἑλληνικά. Οἱ Σέρβοι πιστοί συμμετέχουν, ψάλλοντασ.

Παρεκκλήσιο, κατοικία Ὁσίου Ἰουστίνου. Ἀρτοκλασία. Διαβά-

ζονται τά κόλλυβα. Βράβευση μαθητῶν. Κέρασμα. Καλλιτεχνικό
πρόγραμμα. Νεαρά ἀγόρια, κοπέλεσ, μέ τοπικές ἐνδυμασίες, μονα-
χές, μέ ὑπέροχεσ φωνές, μέ παραδοσιακά μουσικά ὄργανα, μᾶς συ-
γκινοῦν μέ τραγούδια καί ποιήματα τῆσ πατρίδασ τουσ. Γεμάτα λυρι-
σμο καί πόνο. Ὁ Δήμαρχοσ μᾶσ παραθέτει θαυμάσιο γεῦμα. Μονα-
στήρι Ἀγ. Παντελεήμονα. Σκαρφαλωμένο στό βουνό διαφεντεῖ

περήφανα τούς κάμποσ. Θερμή ὑποδοχή ἀπό γλυκύτατεσ ἀδελφέσ.
Καθεδρικός στά Βράνια. Ἐορταστική ἐκδήλωσ. Κεντρικός ὀμιλη-
τήσ ὁ Σεβ. Ἰγνάτιοσ, ἀναπτύσσει τό θέμα: «1700 χρόνια ἀπό τό διά-
ταγμα τῶν Μεδιολάνων. Θρησκευτική ἐλευθερία καί ἀνεξιθρησκία».
Παρευρίσκομαι Ἀρχιερεῖσ, Ἀρχέσ τῆσ πόλησ. Πλήθοσ κόσμου. Συ-

Συνέχεια ἀπό τί σελ. 8

Ένα ανεπανάληπτο ταξίδι πίστης, αγάπης και αδελφότητας

Συνέχεια από τη σελ. 7.

νέχεια καλλιτεχνική. Χορωδία νεαρών κοριτσιών. Μεικτή παιδική χορωδία. Άψογη προετοιμασία. Έρμηνευτική ικανότητα. Μας χαρίζει το «Χριστός Άνέστη» σε άπαιστα ελληνικά! Ψυχική ευγένεια. Φιλόξενη διάθεση! Ο Έπίσκοπος Παχώμιος ευχαριστεί τον Σεβ. Δημητριάδος για την παρουσία, την όμιλία, την ευεργεσία, προσφέροντάς του τιμητική πλακέτα του Όσιου Ίουστίνου.

ΣΑΒΒΑΤΟ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 2013

Ί.Μ. Λιουμπόστυνα. Καθολικό, σπουδαίο έργο ναοδομίας. Προσκύνημα. Με αγάπη μας υποδέχονται αδελφοί. Άπαιστα ελληνικά! Σταθμός σπουδαίος: Ίστορική Ί.Μ. Ζίτσας. Άνυπέρβλητη καλλιτεχνικής άξιας ζωγραφικός διάκοσμος του Καθολικού. Πανέμορφα φυσικά τοπία, λίμνες, ποτάμια, δάση, πεδιάδες, γραφικά χωριά, όμορφες πόλεις. Δειλινό. Ίστορική, Ί.Μ. Μιλέσεβα. Βρισκόμαστε μπροστά σε απρόσμενη έκπληξη! Συγκινητική υποδοχή! Καμπάνες χτυπούν για εμάς, ο Έπίσκοπος, Κληρικοί, Μοναχές μας περιμένουν στην Πύλη! Ψυχή της φιλοξενίας μας ο δυναμικός Έπίσκοπος Φιλάρετος. Δείπνο, μετά το κέρασμα στο άρχονταρίκι. Άνυπόκριτη αγάπη, ευγνωμοσύνη εκδηλώνονται ποικιλόμορφα, γευστικά, τραγουδιστά. Θερμά τά λόγια. Ο οικοδεσπότης μας περιγράφει τις ευεργετικές πρωτοβουλίες του Σεβ. Ίγνατίου όταν, ως Άρχιμανδρίτης, Πρωτοσύγκελλος της Ί.Μ. Πειραιώς, όργάνωσε, μ' επιτυχία, αποστολή σημαντικής βοήθειας προς τον Σερβικό λαό στις δύσκολες στιγμές του.

ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ 2013

Στό γλυκό ξημέρωμα τιμούμε την είσοδο Άρχιερέων, Κλήρου στο Καθολικό. Κοσμημένο με τοιχογραφίες απαράμιλλης τέχνης. Κορυφαία, ο Λευκός Άγγελος της Άνάστασης! Άρχιερατικό Συλλείτουργο. Σέρβοι, Έλληνες συμπροσευχόμαστε ευλαβικά. Προεξάρχει ο Μητροπολίτης Ίγνατίος, συλλειτουργούν οι Έπίσκοποι Λουκιανός, Φιλάρετος, Παχώμιος. Ο ευγενέστατος ιεράρχης με φιλάδελφη καλοσύνη μας συνοδεύει.

Ο Έπίσκοπος Φιλάρετος απονέμει την ανώτατη τιμητική διάκριση της Έπισκοπής Μιλέσεβας στον Μητροπολίτη Ίγνατίο. Παράσημο του Λευκού Άγγελου Α΄ Βαθμού. Στην προσφώνησή του, επαναλαμβάνει γλαφυρά τά λόγια ευγνωμοσύνης: «Έμεις τραφήκαμε από τό φαγητό σας, θεραπευτήκαμε από τά φάρμακά σας, ντυθήκαμε με τά ρούχα της βοήθειάς σας...» Στην αντιφώνησή του ο Σεβασμιότατος ευχαριστεί θερμά για την εξαιρετική τιμή, την απαράμιλλη φιλοξενία. Εύχεται για τον Σερβικό λαό. Νόστιμον Γεύμα. Έκπρόσωπος του Κλήρου εκφράζει πάλι ευγνωμοσύνη Σέρβων προς Έλ-

λνες. Κυρίως προς τον Μητροπολίτη Ίγνατίο, πού, αντιφωνώντας, την μεταβιβάζει καί στο γέροντά του, πρώην Πειραιώς Καλλίνικο, «πού επίσης πρωτοστάτησε στην αποστολή βοήθειας». Έπίσκεψη στο μουσείο της Ί.Μ. Άγ. Νικολάου, με τί «μεγαλύτερη τοιχογραφική απεικόνισή του στον κόσμο». Στάση στην πανέμορφη όχθη του ποταμού. Ί.Μ. Σόκο. Προσκύνημα. Διανυκτέρευση.

ΔΕΥΤΕΡΑ 17 ΙΟΥΝΙΟΥ 2013

Σέ πανέμορφο δάσος ή Ί.Μ. Τσέλιε. Δεσπόζει στο χώρο τό νεόδμητο Καθολικό. Προσκύνημα στον τάφο του Όσιου Ίουστίνου Πόποβιτς. Ί.Μ. Λέλιτς. Άξιόλογος ο τοιχογραφικός διάκοσμος. Προσκύνημα στο σκίνωμα του Άγ. Νικολάου Βελιμίροβιτς. Έντυπωσιακό, μικρό μουσείο. Πρωτόγνωρη συγκινητική έμπειρία μας περιμένει. Σάμπας. Ένορία Ί.Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Άσύγκρι-

το σε γεύσεις κι αγάπη γεύμα. Ο νεαρός ιερέας, με συμπρεσβυτέρους, την πρεσβυτέρα, ένορίτισσες, ένορίτες, τό έτοιμασε για εμάς. Άγαπητική, φιλόξενη γιορτή καί ή χαρούμενη ανάπαυσή μας στον άνθοστολισμένο κήπο. Ίστορική Ί.Μ. Νόβο Χόποβο. Προσκύνημα Λειψάνου Άγ. Θεοδώρου Τύρωνος. Ωραίες τοιχογραφίες... Νόβι Σάντ. Καθεδρικός. Θαμάσια βιτρό. Μεγάλη συγκίνηση μας έπιφυλάσσει ο Έσπερινός. Καρδιά της ευλογίας μας ο σεβαστός Έπίσκοπος, σπουδαίος Καθηγητής Ειρηνναίος. Με λόγια εγκάρδια καί μία εικόνα τίμησε τον Μητροπολίτη Ίγνατίο, μας έδωσε την ευλογία του, ενώ οι Σέρβοι αδελφοί έπαιρναν την ευλογία του Σεβ. Ίγνατίου - ανεπανάληπτη στιγμή. Στο γευστικότατο δείπνο πού μας παραθέτει

μάς ξεναγεί, με τά άψογα ελληνικά του, στην ιστορία του «Νεόφυτου», Νόβι-Σάντ. Μας γεμίζει πολύτιμα δώρα, όπως οι σεβαστοί μας Παχώμιος καί Φιλάρετος. Αύθεντική αρχαιοελληνική φιλοξενία της ευγενικής σερβικής ψυχής. Ύμνοι εκκλησιαστικοί, παραδοσιακά τραγούδια τό συνοδεύουν. Καλλίφωνες νέες, νέοι μεταδίδουν γλυκιά ταραχή στην καρδιά μας. Άπαραμίλλη μουσική έρμηνεία. Αντί-

δωρο, θαυμάσια έρμηνεία ψαλμού από τον αρχιδιάκονό μας Καλλίνικο.

Ο σεβάσμιος ιεράρχης μās αποχαιρετᾷ τὴν Τρίτη, 18, στὴν Ἱ.Μ. Κόβιλιε, μία κυψέλη προσφορᾶς. Ἀνακαινίζονται κτίρια, λειτουργοῦν ἐργαστήρια κηροπλαστικῆς, οἰνοποιίας, προσφέρονται ἱατρικὲς ὑπηρεσίες. Βελιγράδι. Ὁ Πατριάρχης Σερβίας δίνει τὴν εὐλογία του. Καθεδρικός Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Γνωρίζουμε δύο περικαλλεῖς Ναοὺς: Ἁγ. Σάββα, Πέτρου καὶ Παύλου, τὸ γραφικὸ ἱστορικὸ κέντρο, τὸ Πάρκο, τὸ Φρούριο. Πύργος Νεμπούσα. Διάχυτη συγκίνηση. Ἐδῶ ἐκτελέστηκε ὁ Ρήγας Φεραῖος. Ἐνημερωτικὸ φυλλάδιο στὰ ἑλληνι-

κά! Δωρεά, μὲ φιλικὰ χαμόγελα! Ἡ κούραση χάνεται στὸ δεῖπνο, σὲ ἔσπιατόριο στὸ ποτάμι, πού προσεγγίζουμε μὲ ἀκροβατικὴ δεξιότητα ἀπὸ ξύλινη γεφυρούλα! Ἰληρὴ ἀτμόσφαιρα, γευστικὰ ἐδέσματα, δροσερὸ ἀεράκι, γαλήνια νύχτα, ἀποχαιρετιστήρια λόγια τῶν Σεβ. Ἱγνατίου καὶ Παχώμιου. Ἀξέχαστη βραδιά.

ΤΕΤΑΡΤΗ 19 ΙΟΥΝΙΟΥ 2013

Δυνατές συγκινήσεις. Δύο ἱστορικὰ καстроμονάστρια, μὲ σημαντικότερο ζωγραφικὸ διάκοσμο. Μανάσια. Διενεργοῦνται ἐδῶ ἀνασκαφές. Ὁ οἰκείος Ἐπίσκοπος Ἱγνατίος, μὲ λόγο εὐφυῆ, σὲ ἄπαιστα ἑλληνικά, μās ξεναγεῖ. Χαρακτηριστικὴ ταπείνωση. Μās προσφέρει θαυμάσιο γεῦμα. Κραταιοὶ ἦχοι βυζαντινῶν ψαλμῶν ἀπὸ ἱερεῖς μās διαχέονται στὴν Τράπεζα. Λόγια ἀδελφικῆς φιλίας πού

ἐκφράζουν ὅλους μās ἀνταλλάσσονται ἀπὸ τὸν π. Μάξιμο καὶ τὴν εὐφυσέτατη, γλυκύτατη ἡγουμένη. Ἱ.Μ. Ραβάνιτσα. Ὑπέροχες τοιχογραφίες. Προσκύνημα στὰ Λείψανα τοῦ Ἁγ. Μάρτυρα Λαζάρου. Νίς. Θερινὰ ἀνάκτορα τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου. Τυπικὰ ρωμαϊκὰ ἀρχιτεκτονήματα. Μνημεῖο Τσέλε Κοῦλα: Κτισμένα στὸ τεῖχος κρανία Σέρβων ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς μās ὑπενθυμίζουν πικρά, «Ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὸν ἄνθρωπο, λύκος».

ΠΕΜΠΤΗ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ 2013

Ἐνα ὄνειρεμένο ταξίδι τελείωσε. Πλουσιότεροι σὲ ἐμπειρίες, βιώματα. Πήραμε εὐλογίες Ἁγίων. Γευθήκαμε ἀπόλαυση πού ἀποδίδει ὁ σοφὸς παππὸς Ὅμηρος στὸν Ὀδυσσεά. «Καὶ νόον ἔγνω». Στὴ συναναστροφή μας μὲ τὸν ὑπέροχο σερβικὸ λαὸ αἰσθανθήκαμε πολὺτιμα τὰ δῶρα τῆς βαθιᾶς ψυχῆς του: Εὐγνωμοσύνη, φιλαλληλία, ταπείνωση, ἀδελφσύνη. Πηγαία, ἀνιδιοτελεῆ, ἀνυπόκριτη ἀγάπη πού ὑπερκεῖλιζε στὰ φωτεινὰ πρόσωπα, στὰ καθαρὰ μάτια. Μās πλημμύρισε θετικὰ συναισθήματα, μās πλήρωσε ἀγάπη. Νοιώσαμε οὐσιαστικά τὸ «Ἀνθρωποὶ μὲ Ἀνθρωπιά». Μ' εὐγνωμοσύνη, ἀδελφικὴ ἀγάπη θά θυμόμαστε πάντα τοὺς οἰκοδεσπότες μας, τὴν «ἄβραμιαία φιλοξενία», τὰ μαθήματα Ζωῆς πού μās χάρισαν: Δυναμικούς Ἱεράρχες Ἀγάπης, φιλόξενους Κληρικούς Ἀνθρωπιάς, γλυκύτατες Μοναχές, καλοσυνάτους Μοναχοὺς, Σέρβους λαϊκοὺς, ἀδελφές, ἀδελφούς ἔτσι μās ἔκαναν νά τοὺς νοιώσουμε! Σέρβοι ἀδελφοί μας, σᾶς ἀγαπᾶμε. Σᾶς εὐγνωμονοῦμε. Δέν θά σᾶς ξεχάσουμε ποτέ! ●

Οί θέσεις της Ίερᾶς Μητροπόλεως γιά τήν

Εξ ἀφορμῆς τοῦ θορύβου πού προκλήθηκε ἀπό ἐξώδικη ἀναφορά τοῦ συμπολίτου μας Βιομηχάνου κ. Κων/νου Λούλη, σχετικά μέ δωρεά του πρὸς τήν Τοπική μας Ἐκκλησία, τό ἔτος 2000, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος παρεχώρησε Συνέντευξη Τύπου (9/7), κατά τήν ὁποία διευκρίνισε ὅλες τίς πτυχές τῆς ὑπόθεσης καί ἀπάντησε σέ ὅλες τίς ἐρωτήσεις τῶν δημοσιογράφων.

Στὴν εἰσαγωγική του τοποθέτηση ὁ κ. Ἰγνάτιος στάθηκε σέ 10 κύρια σημεῖα, τά ὁποῖα εἶναι τά ἑξῆς:

- 1** Τά χρήματα τῆς δωρεᾶς ὑπάρχουν καί ἤδη ἀξιοποιῶνται γιά τήν ὀλοκλήρωση τοῦ Βρεφονηπιακοῦ Σταθμοῦ Ἀγριάς, ὅπως ὁ ἴδιος ὁ κ. Λούλης συμφώνησε.
- 2** Τό ἔργο ἐποπτεύει ἐπιτροπή ἀπὸ τούς κ.κ. Ἰωάννη Κωνσταντά, Ἡλεκτρολόγο Μηχανολόγο, Ἐλένη Τσουράπα, Μηχανικό καί Ἀπόστολο Δουλιγέρη, ἀποστρατο στρατιωτικό, συνεργάτες τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως.
- 3** Ἐπιβλέπων Μηχανικός, βάσει τοῦ νόμου, εἶναι ὁ κ. Παῦλος Κωνσταντάς, ὁ ὁποῖος βρίσκεται σέ πλήρη ἐπαφή μέ τίς ἀρμόδιες ὑπηρεσίες γιά τήν ἀπόλυτη ἀσφάλεια καί ἐξασφάλιση ἀδειοδότησής του.
- 4** Μέ προϋπολογισμό 700.000 εὐρώ πού ἀνέφερε μηχανικός πού ὀρίσθηκε ἀπὸ τόν κ. Λούλη, ἡ Μητρόπολη ἀνέλαβε τήν εὐθύνη νά ὀλοκληρώσει τό ἔργο ἔστω καί ἂν τό ποσό εἶναι ὑπέρ-διπλάσιο τῆς δωρεᾶς.
- 5** Θά δοθεῖ πλήρης ἀπολογισμός μέ τήν ὀλοκλήρωση τοῦ ἔργου, δημόσια καί ἐφ' ὅσον τυχόν ὑπάρχει περὶ σκευμα χρημάτων ἐκ τῆς δωρεᾶς, αὐτά θά διατεθοῦν ὅπου ὁ δωρητής ἐπιθυμεῖ.
- 6** Ὑπῆρξε ἐπιφύλαξη, ἐκ μέρους τῆς Μητροπόλεως, γιά τήν εὐθύνη τῆς κατασκευῆς τοῦ Τέμπλου τοῦ ὑπὸ ἀνέγερση Ναοῦ τῆς Ἁγίας Ἄννης, ἀκριβῶς διότι δέν εἶναι γνωστό ἐκ τῶν προτέρων ἐάν τά χρήματα ἐπαρκοῦν καί γιά τά δύο ἔργα.
- 7** Νά σημειωθεῖ ὅτι πρόσφατα ἡ Ίερά Μητρόπολη διέθεσε τό ποσόν τῶν 30.000 εὐρώ, γιά τήν ὀλοκλήρωση τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Βόλου, ὅπου ὁ κ. Λούλης εἶχε συμβάλει σημαντικά, μιά καί εἶναι ἡ ἐνορία ὅπου ἔχει γεννηθεῖ. Τά χρήματα αὐτά δέν θά ὑπολογιστοῦν στά τῆς δωρεᾶς. Τό ἔργο, ὅμως, κρίθηκε καί πρὸς χάριν του ἀναγκαῖο νά ὀλοκληρωθεῖ καί ἤδη ἐξοπλισμένο λειτουργεῖ.
- 8** Σχετικά μέ τό Ἰδρυμα Χρονίων Πασχόντων «Ἰδρυμα Εὐῆς Λούλη, ἡ Ἁγία Ὑπομονή», διευκρινίζεται ὅτι οὐδέποτε ἀνέλαβε τήν εὐθύνη ἀνέγερσης καί κατασκευῆς τῶν κτιρίων. Θά ἦταν μόνο ὁ φορέας λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος.
- 9** Ὅντως τό ἴδρυμα ἀξιοποιήθηκε ὡς φορέας γιά τήν πεντάμνη ἀπασχόληση, σέ κοινωφελεῖς δράσεις τῆς Μητροπόλεως, 6 ἀνέργων γυναικῶν. Γι' αὐτή τήν πρωτοβουλία ἀναλαμβάνω προσωπικά τήν εὐθύνη.

10 Σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τό πρόσωπό μου καί τούς χαρακτηρισμούς πού, ὅπως μοῦ εἶπαν, ἐλέχθησαν, πρέπει νά σαῶς πῶ ὅτι δέν εἶναι ἱκανοί νά ἀλλοιώσουν τήν ἀποψή μου γιά τόν κ. Κώστα Λούλη, τόν ὁποῖο ἐκτιμῶ γιά τό ἐπιχειρηματικό του δαιμόνιο, τήν δημιουργική του δύναμη καί τήν ἐφηβική, πολλές φορές, ὀρμηκικότητά του. Ὅντως, δικαιολογημένα ἔνιωσα πίκρα πού τό κοινό μας ὄραμα γιά τό μεγάλο ἴδρυμα, τά σχέδια καί οἱ μελέτες τοῦ ὁποῖου ὑπάρχουν, δέν μπόρεσε νά γίνει. Θά γίνει, ὅμως, αὐτό στό ὁποῖο συμφώνησε καί ὁ ἴδιος καί θέλω νά πιστεύω ὅτι τελικά θά πεισθεῖ ὅτι δέν ὑπῆρξε ἀπὸ τήν πλευρά μας δόλος ἢ ἀδράνεια. Οἱ συνθήκες, ὅμως, πού ὄλοι βιώσαμε καί ζοῦμε στάθηκαν ἀποφασιστικές αἰτίες ἀκυρώσεως τοῦ πρώτου ἔργου. Εἶμαι ἔτοιμος νά κάνω ὅ,τι περνᾶ ἀπὸ τό χέρι μου γιά νά ἐπανέλθει ἡ εἰρήνη στήν ψυχή του. Ἀρκεῖ νά μὴν εἶναι εἰς βάρος τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας τῆς ὁποίας ὡς Ἐπίσκοπος ἔχω τήν εὐθύνη.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

Στή συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος ἀπάντησε σέ ἐρωτήσεις τῶν δημοσιογράφων, ἐπιμένοντας στά αἰσθήματα ἀγάπης, ἐκτίμησής καί ἐγνώμοσύνης, τόσο τοῦ ἰδίου, ὅσο καί τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας, πρὸς τό πρόσωπο τοῦ κ. Λούλη, τόν ὁποῖο χαρακτήρισε ὡς «τόν μεγαλύτερο εὐεργέτη τῆς Ίερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος»

Μεταξύ ἄλλων, σημείωσε ὅτι «ὁ κ. Λούλης οὐδέποτε ἐξέφρασε σέ κατ' ἴδιαν συζήτηση, σέ προσωπικό ἐπίπεδο, τήν πικρία του, πρὶν τήν δημοσιοποίησιν μέ τόν τρόπο πού ἐπέλεξε». Σχετικά μέ τούς ἀπαξιωτικούς χαρακτηρισμούς πού ὁ κ. Λούλης χρησιμοποίησε γιά τό πρόσωπό του ὁ κ. Ἰγνάτιος ἐπεσήμανε ὅτι «ἐμεῖς λειτουργοῦμε ἐκκλησιαστικά καί πνευματικά. Δέν πρόκειται νά ἐπηρεάσουν τήν ἀποψή μου γιά τόν ἴδιο. Μόνο καλά λόγια ἔχω νά λέω γιά ἐκεῖνον».

Σέ ἐρώτηση γιατί δέν ἐπεστράφη ἡ δωρεά, ἐφόσον ὁ σκοπός γιά τόν ὁποῖο δόθηκε ἦταν δύσκολο νά ὑλοποιηθεῖ, ἀπάντησε: «Εἶμαι ὑπεύθυνος ἑνός Ν.Π.Δ.Δ. Ἐάν τά χρήματα ἦταν στό πρόσωπό μου θά τά ἐπέστρεφα. Ὅταν, ὅμως, ἀνήκουν στό Ν.Π.Δ.Δ. δέν ἔχω δικαίωμα νά αὐθαιρετήσω, γιατί θά ἤμουν προσωπικά ὑπόλογος ἔναντι τῆς Δικαιοσύνης. Δέν ὑπῆρχε περίπτωση νά κάνω κάτι τέτοιο».

Σέ ἐρώτηση γιατί δέν δέχθηκε νά δοθεῖ, ἐκ τῆς δωρεᾶς, τό ποσό τῶν 30.000 εὐρώ γιά τό τέμπλο τῆς Ἁγίας Ἄννης Βόλου, σημείωσε ὅτι «αὐτή τή στιγμή εἴμαστε σέ μία πολύ κρίσιμη περίοδο. Ἡ Μητρόπολή μας εἶναι ἓνα πλοῖο πού διαπλέει τό πέλαγος 24 ὧρες τό 24ωρο. Ἀπὸ τήν διαχείριση τῶν χρημάτων τῆς Μητροπόλεως ἐξαρτῶνται οἰκογένειες πού ζοῦν καί μισθοδοτοῦνται ἀπὸ τήν ἴδια, ὄχι ἀπὸ τό Δημόσιο, γεγονός πού σημαίνει ὅτι κάθε μήνα πρέπει νά ὑπογράψω καταστάσεις μισθοδοσίας καί ΙΚΑ. Τά ἔσοδα ἀπὸ τούς Ναούς μας ἔχουν μειωθεῖ κατά 30 ἕως καί 40%. Ἐνα μικρό λάθος αὐτή τήν περίοδο θά μπορούσε νά ἐκθέσει τήν Μητρόπολη στά πρόσωπα πού ἐργάζονται σ' αὐτήν. Γι' αὐτό εἶμαι πολύ προσεκτικός καί κάθε μήνα δοξάζω τόν Θεό, γιατί οἱ ἄνθρωποι πῆραν τούς μισθοῦς τους».

Ὅς πρὸς τόν παραπικρασμό τοῦ κ. Λούλη ὅτι ὁ Βρεφονηπιακός Σταθμός θά λειτουργεῖ μέ τήν οικονομική συνδρομή τῶν οἰκογενειῶν πού θά ἐξυπηρετοῦνται ἀπ' αὐτόν, κάτι πού δέν σχετίζεται μέ τό προσωπικό του ὄραμα, ἐπεσήμανε ὅτι «κανένα ἴδρυμα δέν λειτουργεῖ ἐντελῶς δωρεάν. Ὅλα στηρίζονται στόν ἐθελοληνισμό, στήν οικονομική συνδρομή τῶν τροφίμων καί στίς εισφορές τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων. Αὐτό θά συνέβαινε καί

Υπόθεση τῆς δωρεᾶς τοῦ κ. Κων/νου Λούλη

μέ τὸ Ἴδρυμα Χρονίων Πασχόντων, ἐφόσον πραγματοποιοῦνταν».

Σέ ἐρώτησι ἀν θεωρεῖ ὅτι πίσω ἀπὸ τὴν κίνησι τοῦ κ. Λούλη κρύβεται κάτι ἄλλο, ἀπάντησε: «Ὅχι, δέν ἐνδίδω σέ συνωμοσιολογίες. Νομίζω ὅτι εἶναι ἕνας παραπικρασμός, ἐν μέρει δικαιολογημένος. Ὅταν κανεὶς μιλάει μέ ἔντασι θά πεῖ καί κάποια πράγματα πού ἴσως θά πρέπει νά τὰ ἀνακαλέσει. Μή ξεχνᾶτε ὅτι ὁ ἴδιος προεδρεύει τῶν Φίλων τῆς Μονῆς Βατοπαιδίου καί ἔχει ὑπερασπιστεῖ ἐξαιρετικά τὸ Μοναστήρι καί αὐτὸ συνιστᾶ μία προσωπική του δικαίωσι. Μή ξεχνᾶτε, ἐπίσης, ὅτι ὁ ἴδιος διατηρεῖ κελί στό Ἅγιον Ὅρος καί ἔχει ἐμπειρίες πνευματικές καί εἶμαι σίγουρος ὅτι θά ὑπάρξουν καί κοινοὶ φίλοι καί πνευματικοὶ ἄνθρωποι πού θά βοηθήσουν καί αὐτὸς ὁ παραπικρασμός νά ξεπεραστεῖ».

Σέ ἐρώτησι ἀν ἡ ὑπόθεσι αὐτή ἔχει ζημιώσει τὴν εἰκόνα τοῦ ἴδιου καί τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας, ἀπάντησε: «Σέ ὅ,τι ἀφορᾶ στό πρόσωπό μου δέ μέ ἀπασχολεῖ καθόλου. Θά σᾶς ἐξομολογηθῶ, ὅμως, κάτι: αὐτές τίς μέρες ἔλαβα τριῶν εἰδῶν τηλεφωνήματα. Καταρχήν, ἀπὸ δημοσιογράφους, στὰ ὁποῖα δέν ἀπάντησα. Τά δεύτερα, δυστυχῶς, ἦταν πολλῶν ἀνθρώπων πού θέλησαν νά μοῦ μιλήσουν γιά τὸν Κώστα Λούλη. Τούς ἐπετίμησα καί ἐξέφρασα τὴν μεγάλη μου λύπη, λέγοντας ὅτι δέν πρόκειται ν' ἀλλάξουν τὴν γνώμη μου γιά τὸ πρόσωπό του. Τά τρίτα ἦταν πολὺ ἀξιόλο-

γα, ἀπὸ πολλοὺς πού θέλησαν νά μοῦ ἐκφράσουν τὴν συμπάραστασή τους. Τούς εὐγνωμονῶ γιά ἄλλη μία φορά...

Κάθε φορά θά κάνω τὸ καθήκον μου καί αὐτὸ πού ἐπιβάλλει ἡ συνείδησή μου. Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας γνωρίζουμε ὅτι καί ἡ ταπείνωσι, πολλές φορές, κάνει καλὸ καί ἡ μετάνοια χρειάζεται...»

Βιβλιοπαρουσίαση

Ω ΠΑΝΥΜΝΗΤΕ ΜΗΤΕΡ!

«ΠΕΖΟ ΘΕΟΤΟΚΑΡΙΟΝ»

Πρωτ. Γεωργίου Δορμπαράκη

«Ἡ Παναγία μέ ἔσωσε. Τὴν εἶχα πάντα μαζί μου »

Τὴν ἀπάντησι αὐτὴ ἔδινε ὁ πατέρας μου, πολεμιστὴς τοῦ ἔπους τοῦ '40, ὅταν τὸν ρωτούσαμε ἀπὸ πού ἔπαιρνε δύναμη καί προστασία στίς σκληρὲς μάχες τοῦ πολέμου ἐκείνου. Τὴν ἀπάντησι αὐτὴ ἔχουν δώσει, κι ὄλο καί περισσότεροι συνάνθρωποί μας δίνουν, ὅταν ὁ ὁποιοσδήποτε κίνδυνος πού τούς ἀπειλοῦσε ἀντιμετωπίστηκε μέ ἐπιτυχία.

Ἡ Παναγία. Ἡ μάνα μας. Πού πόνεσε, πού θρήνησε. Αὐτὴν ὁ λαὸς μας ἀγάπησε. Αὐτὴν ἔχει στήν καρδιά του ὅσο κανένα ἄλλο πρόσωπο τῆς λατρείας μας. Τὸ γεγονός αὐτὸ ὀδήγησε τὸν π. Γεωργίου Δορμπαράκη νά «κωδικοποιήσι», κατὰ κάποιον τρόπο, καί νά σχολιάσει τίς γιορτές καί ὄλα τὰ ὑμνολογικά στοιχεῖα, πού ἀφοροῦν στό πρόσωπό Της. Ὁ σχολιασμός αὐτός ξεκινᾶ ἀπὸ τοὺς ὕμνους τῶν θεομητορικῶν ἑορτῶν (π.χ. Συναξίς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου), προχωρεῖ στίς τέσσερις στάσεις τῶν Χαιρετισμῶν καί συμπληρώνεται μέ ὕμνους ἀπὸ τοὺς Παρακλητικoὺς Κανόνες. Ἄλλωστε,

ὅπως ἀναφέρει ὁ π. Γεώργιος, «ἡ Ἐκκλησία μας δέν παύει ποτέ νά ἐορτάζει τὴν Μητέρα τοῦ Κυρίου, σέ καθημερινὴ μάλιστα βάση, ἀφοῦ ὄλοι οἱ ὕμνοι τῆς ἐπιστεγάζονται ἀπὸ τὰ τροπάρια γι Αὐτήν, τὰ γνωστά «Θεοτοκία»...».

Γιὰ τὰ γεγονότα καί τίς ἐορτές πού ἀναφέρονται στή ζωὴ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁ π. Γεώργιος προτάσσει πλήρη γενικὴ ἐνημερωτικὴ θεολογικὴ ἀνάλυσι. Συνεχίζει μέ ἀναφορὰ στήν σχετικὴ ὑμνογραφία: κείμενα ὕμνων, μετάφρασι, ἐρμηνευτικὴ προσέγγισι, καί ὀλοκληρώνει μέ τὰ μηνύματα πού μᾶς στέλνει τὸ συγκεκριμένο γεγονός πού μᾶς παρουσιάζει. Μελετώντας τὸ πόνημα τοῦ π. Γεωργίου, πέρα ἀπὸ τὰ γενικώτερα ψυχωφελῆ του μηνύματα καί διδάγματα, σχηματίζουμε μιὰ πλήρη εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, μιᾶς θείας Μορφῆς πού ὄλοι μας ἐπικαλούμαστε καί ὄλοι μας νιώθουμε ὡς τὸ πιὸ γλυκὺ, οἰκεῖο καί δικό μας Πρόσωπο.

ΧΡΙΣΤΟΣ Δ. ΞΕΝΑΚΗΣ

Τὸ βιβλίον κυκλοφορεῖ ἀπὸ τίς ἐκδόσεις «ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ», σέ ὄλα τὰ χριστιανικὰ βιβλιοπωλεῖα καί στό βιβλιοπωλεῖο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος «ΛΥΧΝΟΣ».

ΠΑΙΔΗΣΕΙΣ...

Η ΠΟΛΗ ΤΟΥ ΒΟΛΟΥ ΥΠΟΔΕΧΘΗΚΕ ΤΗΝ ΔΕΞΙΑ ΧΕΙΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

Ίδιαίτερη τιμή και εὐλογία ἀπετέλεσε γιὰ τὴν Τοπικὴ μας Ἐκκλησία, ἡ ἔλευση, στὴν πόλη τοῦ Βόλου (9/6), τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τῆς Δεξιᾶς Χειρὸς τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, Ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ Θαυματούργου, ἡ ὁποία μεταφέρθηκε ἀπὸ τὴν Αἴγινα καὶ τέθηκε πρὸς προσκύνηση στὸν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου. Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη

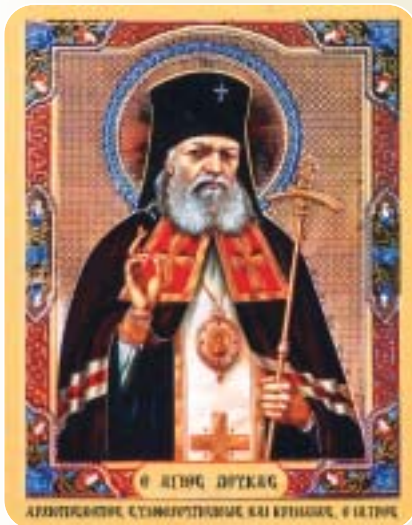

τη Δημητριάδος κ. Ἱγνάτιο, ἐπικεφαλῆς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας. Ἀκολούθησε Μέγας Πανηγυρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου τελέστηκε Ἱερά Ἀγρυπνία, κατὰ τὸ Ἀγιορείτικο Τυπικό, προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχιμ. Μαξίμου Παπαϊωάννου, ὁ ὁποῖος κήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο. Ἡ ἔλευση τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου ἐντάχθηκε στὸ πρόγραμμα τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων ἐπὶ τῇ μεγίστῃ Δεσποτικῇ ἑορτῇ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, πού διοργάνωσε ὁ Ἱερός Ναός τοῦ Βόλου.

Ο Σ.Σ.Κ. «Ο ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ» ΤΙΜΗΣΕ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Ἡμέρα μεγάλης γιορτῆς γιὰ τὰ μέλη τοῦ Σ.Σ.Κ. «Ὁ Ἐσταυρωμένος» ἡ 11η Ἰουνίου καθὼς τιμήθηκε ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Λουκά, Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας - προστάτου τῶν ἐθελοντῶν καὶ συνεργατῶν τοῦ Συλλόγου. Οἱ ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις ξεκίνησαν τὴν παραμονή, μετὰ τὸν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό καὶ τὴν ἀρτοκλασία στὸν κατὰμεστο Μητροπολιτικό Ἱ. Ναό

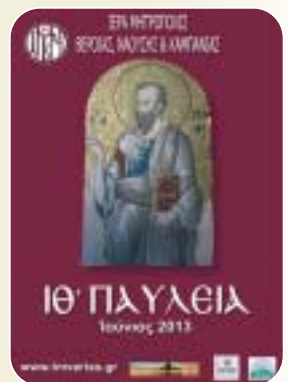

τοῦ Ἁγίου Νικολάου Βόλου, ὅπου καὶ ἐκτέθηκε σὲ προσκύνηση τεμάχιο Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου. Στὴ συνέχεια, στὸν θερινό κινηματογράφο «Ἐξωραϊστική», πραγματοποιήθηκε ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Λουκά, ὅπου μέγα ἦταν τὸ πλῆθος καὶ μεγάλη ἡ συγκίνηση. Ἡ ἐκδήλωση, παρουσία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἱγνατίου, ἦταν ἀφιερωμένη στὴν Πνευματικὴ Διαθήκη τοῦ Ἁγίου, τὴν ὁποία ἀνέγνωσε ὁ ἐκπαιδευτικός κ. Δημήτριος Τανάγιας. Σημαντικὴ ἦταν καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ Βυζαντινοῦ Χοροῦ πού, ὑπὸ τὴν δ/νση τοῦ κ. Εὐσταθίου Γραμμμένου,

ἔψαλε ὕμνους ἀπὸ τὶς ἀκολουθίες τοῦ Ἁγίου. Ἡ ἐκδήλωση ἔκλεισε μετὰ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου. Οἱ πανηγυρικὲς ἐκδηλώσεις κορυφώθηκαν μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία, ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς καὶ τὴν τέλεση μνημοσύνου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κοιμηθέντων συνεργατῶν τοῦ συλλόγου.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ Κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΣΤΑ ΙΘ' ΠΑΥΛΕΙΑ ΣΤΗ ΒΕΡΟΙΑ

Στὸ Ἐπιστημονικό Συνέδριο, μετὰ θέμα «Ἐξουσία-Διακονία κατὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο», πού διοργάνωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης & Καμπανίας, στὸ πλαίσιο τῶν ἸΘ' Παυλείων, μίλησε (27/6) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἱγνάτιος. Τὸ θέμα τῆς ὁμιλίας του ἦταν «Ἱεροσύνη: ἐξουσία καὶ διακονία στὰ ἔργα τοῦ Ἁγίου Ἱγνατίου τοῦ Θεοφόρου». Ὁ Σεβασμιώτατος, μετὰ τῶν ἄλλων, ἐπεσήμανε ὅτι ὁ Ἅγιος Ἱγνάτιος ἀποτελεῖ μίαν Ἐκκλησιαστικὴν προσωπικότητα ὁρόσημο στὴν πορεία τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ θεολογικὴ συμβολὴ του στὴ διαμόρφωση καὶ ἐμπέδωση τῆς ἐκκλησιολογικῆς σκέψης καὶ αὐτοσυνειδησίας τῆς Ἐκκλησίας θεωρεῖται ὡς τὶς μέρες μας μοναδική. Ὁ Σεβασμιώτατος περιέγραψε τὴ Χριστοκεντρικὴ κατανόηση τῆς Ἱεροσύνης στὸ ἔργο τοῦ Ἁγίου Ἱγνατίου, τὸ εὐχαριστιακὸ πλαίσιο μέσα στὸ ὁποῖο αὐτὴ ἐνσαρκώνεται, στὴν διπλή, ἀλληλοσυμπληρούμενη, διάστασή της ὡς ἐξουσία καὶ διακονία, τὴν τριπλὴ διάκριση πού ἴσως πρῶτος, ὁ Ἅγιος Ἱγνάτιος καθιέρωσε μετὰ τῶν ἱερατικῶν βαθμῶν τοῦ Ἐπισκόπου, Πρεσβυτέρου καὶ Διακόνου, καθὼς ἐπίσης καὶ τὴ μοναδικὴ θέση καὶ τὸν ρόλο τοῦ Ἐπισκόπου. Μετὰ τὴ συνοπτικὴ αὐτὴ παρουσίαση κατέστη σαφὴς ὁ ἄρμονικὸς τρόπος θεώρησης τοῦ χαρακτῆρα τῆς Ἱεροσύνης, ὡς ἐξουσίας καὶ διακονίας, ὅπως ἀναδύεται μέσα ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ Ἁγίου Ἱγνατίου, μακριά ἀπὸ ἐπικίνδυνες, συχνά, παρεκτροπές πού ἐμφανίζονται διαχρονικά στὸν ἐκκλησιαστικὸ βίον.

ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Με τη δέουσα μεγαλοπρέπεια, ἐφορτάσθηκε σπὴν πόλιν τοῦ Βόλου ἡ ἐορτὴ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, στὸν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου. Στὸν πανηγυρικό Ἑσπερινό (12/6), χοροστάτισε καὶ ὁμίλησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἱγνάτιος, πλαισιωμένος ἀπὸ πλειάδα ἱερέων καθὼς ἐπίσης καὶ μετὰ τὴν παρουσία τῶν τοπικῶν ἀρχόντων, ἐκπροσώπων τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ πλήθους κόσμου. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἀκολούθησε ἡ Λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Ἀναλήψεως, στοὺς δρόμους γύρω ἀπὸ τὸν Ἱερό Ναό. Τὴν κυριώνη ἡμέρα Πέμπτη 13/6 τὸ πρωῒ, τελέσθηκε Θεία Λειτουργία, σπὴν ὁποία προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἱγνάτιος. Τὸ Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Παπαδόπουλος, ἱεροκήρυκας. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως, ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τοὺς πιστοὺς γιὰ τὴ συμμετοχὴ τους στὴς λατρευτικὲς ἐκκαιρίες ὅλης τῆς Ἀναστάσιμης περιόδου. Τοὺς προέτρεψε νὰ κρατήσουν τὴν πίστη τους σὰν τὴν ἐνοποιὴ δύναμη γιὰ τὴ φυγὴ ἀπὸ τὰ σημερινὰ ἀδιέξοδα τῆς ἐποχῆς μας, ἐνῶ ἀπύθυνε κάλεσμα προσευχῆς γιὰ τοὺς ἡγέτες τοῦ τόπου μας, ἕτσι ὥστε νὰ πάρουν τὴς σωστὲς ἀποφάσεις γιὰ τὸ καλὸ τοῦ λαοῦ μας.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἁγίας Τριάδος Νοσοκομείου Βόλου χοροστάτισε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἱγνάτιος, κατὰ τὸν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό τῆς ἐορτῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς, παρουσία τῆς διοικήσεως τοῦ Ἰδρύματος, ἐκπροσώπων τοῦ ἱατρικοῦ καὶ νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ καὶ πλήθους λαοῦ. Σπὴν ὁμιλία του ὁ κ. Ἱγνάτιος ἀναφέρθηκε σὲ τρία ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: τὸ πρῶτο εἶναι ὅτι «ἀνῆκει σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὅλοι μας εἴμαστε ταμειοῦχοι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλὰ ἀπὸ ἐμᾶς ἐξαρτᾶται νὰ καρποφορήσει στὴς ψυχές μας...» Τὸ δεύτερο εἶναι ὅτι «καλεῖ πάντοτε σὲ ἐνότητα, δὲν δικάζει, δὲν δικοτομεῖ, ἀλλὰ ἐνώνει τὸν Θεὸ μετὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνθρώπους μεταξύ τους» καὶ τὸ τρίτο «παρέχει χάρισμα καὶ τάλαντα στοὺς ἀνθρώπους, δὲν τοὺς κάνει ὅλους ὁμοίους, γιὰτὸ ὁ κάθε ἄνθρωπος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, εἶναι ἕνα ξεχωριστὸ καὶ ἀνεπαλάμπτο πρόσωπο. Διασώζει τὸ πρόσωπο καὶ δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐκφυλιστεῖ σὲ ἄτομο, σὲ γρανάζι μίας μηχανῆς...» Σπὴ συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος, ἀναφερόμενος στὰ προβλήματα πού ταλανίζουν τὸν τόπο μας, ἐπεσήμανε ὅτι «σήμερα ὁ καθένας χρειάζεται νὰ ἐπιδειξῆ εὐθύνη, στὸ μετερίζι του, σπὴν ἐξουσία πού διαθέτει, στὸ καθῆκον πού ἔχει ἀναλάβει ἐναντὶ τῆς πατρίδας. Εὐθύνη πού θὰ ὀδηγεῖ μετὰ ταπεινώση σπὴν ἐνότητα, μακριὰ ἀπὸ συμφέροντα ἀτομικά, κομματικά κ.ἄ. Δὲν εἶναι ἡ ὥρα ἐξυπηρέτησης μικρῶν καὶ ἐφήμερων συμφερόντων. Εἶναι ἡ ὥρα τῆς ἐνότητας. Μόνον αὐτὴ μᾶς ἔχει μείνει, εἶναι ἡ τελευταία μᾶς ἐλπίδα, ἂν θέλουμε νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὰ ἀδιέξοδα καιροῦ μας.

Μακάριοι ὄσοι ἐργάζονται γιὰ τὴν ἐνότητα καὶ ἀλοίμονο σ' αὐτοὺς πού θὰ δικάσουν τὸ λαὸ μᾶς ἀκόμα μίαν φορὰ, γιὰτὸ ὅποτε ὁ λαὸς μᾶς δικάστηκε ὑπέστη μεγάλες ἐθνικὲς συμφορές...».

ΝΕΟΣ ΚΛΗΡΙΚΟΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ

Ἐνας νέος Κληρικός ἐντάχθηκε σπὴν χορεία τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, διὰ χειρῶν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἱγνατίου. Πρόκειται γιὰ τὸν π. Ἀκάκιο Νάνο, ἀδελφὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἱγνατίου τοῦ Θεοφύρου, ὁ ὁποῖος, ὕστερα

ἀπὸ 16 χρόνια μοναχικῆς ἀσκήσεως, χειροτονήθηκε Διάκονος κατὰ τὴν ἐορτὴ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων

Πέτρου καὶ Παύλου (29/6), στὸν πανηγυρίζοντα ὁμώνυμο Ἱερό Ναὸ τῆς Νέας Ἰωνίας καὶ ἔλαβε τὸν 2ο βαθμὸ τῆς Ἱερωσύνης, τοῦ Πρεσβυτέρου, τὴν Κυριακὴ 30/6, ἐορτὴ τῶν Ἁγίων 12 Ἀποστόλων, στὸν πανηγυρίζοντα ὁμώνυμο

Ἱερό Ναὸ τῆς Ἀγρίας. Ἀπευθυνόμενος στὸν νέο Ἱερομόναχο ὁ Σεβ. κ. Ἱγνάτιος ἐπεσήμανε ὅτι «ἡ Ἱερωσύνη εἶναι δωρεὰ τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους: μᾶς χαρίζεται, δὲν τὴ δικαιούμεθα: μᾶς προσφέρεται, δὲν τὴν ἀξίζουμε, εἶναι καρπὸς τῆς Πεντηκοστῆς. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι αὐτὸ

πού καλύπτει τὴς ἐλλείψεις μᾶς καὶ διορθώνει τὰ λάθη μᾶς...» Ἐπεσήμανε, ἐπίσης, ὅτι «ἡ Ἱερωσύνη εἶναι ἀποστολή, εἶναι Ἱεραποστολή καὶ καθῆκον ἱερό πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Οἱ Κληρικοί εἴμαστε ἐκεῖνοι πού μεσιτεύουμε στὸ Θεὸ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ καλούμαστε νὰ ἔχουμε διαρκῶς ζωντανὴ σπὴν καρδιά μᾶς τὴν προσευχὴ γιὰ νὰ ὀδηγηθοῦν οἱ ἄνθρωποι σπὴ σωτηρία...» Σὲ ἄλλο σημεῖο τῆς ὁμιλίας του ὁ Σεβασμιώτατος σημείωσε ὅτι «σπὴν Ἱερωσύνη πάντοτε ὑπάρχουν προβλήματα. Αὐτὸς πού μισεῖ τὸ καλὸ καὶ πολεμᾷ τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, φέρνει πάντοτε ἐμπόδια, ἀλλοτε χρησιμοποιεῖ τοὺς οἰκείους, ἀλλοτε ἀνθρώπους πού θεωροῦνται πνευματικοί... Ὅμως ὁ Θεὸς δίνει δύναμη καὶ ὅποιος ἔχει τὴν θέληση ὑπακούει σπὴν ἐντολή, δέχεται τὴν κλήση, καὶ διὰ τοῦ Ἐπισκόπου καὶ προχωρεῖ...» Τέλος, κάλεσε τὸν νέο Κληρικό, μετὰ τὸ παράδειγμά του καὶ τὴν στάση τῆς ζωῆς του, νὰ διδάξει τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ ὑπηρετήσει, μετὰ αὐταπάρνηση, τὸ Θυσιαστήριον καὶ μάλιστα σὲ μίαν κρίσιμη ἐποχὴ.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΒΟΛΟΥ - ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

Στόν πανηγυρίζοντα Ἱερό Ναό Ἀγίων Ἀναργύρων Πορταριάς χοροστά-
τισε, κατά τήν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημη-
τριάδος κ. Ἰγνάτιος, παρουσία πλήθους εὐλαβοῦς λαοῦ. Στήν ὁμιλία του
ἀναφέρθηκε σέ δύο ἀλήθειες, πού ἀφοροῦν στήν ἀνθρώπινη ζωή, ἐξ
ἀφορμῆς τοῦ ἔργου τῶν Ἀγίων: «Ἡ πρώτη καί μεγάλη ἀλήθεια εἶναι ὅτι
εἴμαστε ψυχοσωματικές ὄντοπτες, ὄχι μόνο ὕλη. Γι' αὐτό καί ἡ σοβαρή ἰα-
τρική ἐπιστήμη σήμερα παραδέχεται ὅτι ἡ θεραπεία πολλῶν σωματικῶν

ἀσθενειῶν ἐξαρτᾶται,
ἐν πολλοῖς, ἀπό τήν
ὕγεια τῆς ψυχῆς... Ἡ
δεύτερη ἀλήθεια εἶναι
ὁ ἀπόλυτος σεβα-
σμός στή ζωή τοῦ
ἀνθρώπου ἀπό τή
στιγμή τῆς συλλήψε-
ώς του... Ἡ Ἐκκλη-
σία ὑπερασπίζεται τήν
ζωή τοῦ ἀνθρώπου
ἀπό τή στιγμή τῆς
σύλληψης μέχρι τήν
τελευταία πνοή. Ἡ
ζωή εἶναι δῶρο τοῦ

Θεοῦ, δέν ἀνήκει σέ μᾶς, γιά νά μπορούμε νά παίρνομε ἀποφάσεις γιά τό
ποιός θά ζήσει καί ποιός ὄχι...». Σέ ἄλλο σημεῖο τῆς ὁμιλίας του ὁ κ. Ἰγνά-
τιος ἐξέφρασε τήν ἀγωνία του γιά τό παρόν καί τό μέλλον τοῦ Νοσοκομεί-
ου Βόλου: «Στό Νοσοκομεῖο μας συντελεῖται ἕνας μεγάλος ἀγώνας. Οἱ
ἐλλείψεις τεράστιες. Ὅσοι, ὅμως, ἔχουν μείνει, δίνουν καθημερινά τήν μά-
χη ν' ἀναποκριθοῦν στό ἔργο τους καί νά μὴν ἀφεθεῖ κανεῖς ἀσθενής
στήν τύχη του. Δέ μπορεί, ὅμως, αὐτό νά συνεχιστεῖ ἐπ' ἀπειρον. Πρέπει τό
Νοσοκομεῖο μας νά ξαναβρεῖ τήν ζωντάνια του καί τά στελέχη πού χρειά-
ζεται, γιά ν' ἀναποκριθεῖ στίς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων πού προστρέχουν σ'
αὐτό. Ἀπό τήν πλευρά μου θά κάνω κάθε προσπάθεια πρὸς τήν κατεύθυν-
ση αὐτή· νά ὁμιλῶ, νά ἐξηγῶ, νά αἰτοῦμαι. Ἐλπίζω κάποιος νά ἀκούσουν.
Εὐχαριστῶ, ὅμως, ὅλους τούς γιατρούς καί τό νοσηλευτικό προσωπικό γιά
τό τίτριο ἔργο πού ἐπιτελοῦν».

Ο ΒΟΛΟΣ ΥΠΟΔΕΧΘΗΚΕ ΤΗΝ ΤΙΜΙΑ ΚΑΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ

Στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Γερασίμου τέθηκε πρὸς προσκύνηση (4-7/7) ἡ Τιμία
Κάρα τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Σεραφεῖμ, Ἐπισκόπου Φαναρίου, τοῦ Θαυ-
ματουργοῦ. Τό Ἱερό Λεῖψανο μετέφερε ἀπό τήν Ἱερά Μονή Κορώνης Καρδί-

τσης, ὁ Ἀρχιμ. Κύριλλος
Κουκόσιος. Ἡ ἐπίσημη
ὑποδοχή ἐγίνε ἀπό τόν
Πρωτοσύγκελλο τῆς
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δη-
μητριάδος Ἀρχιμ. Δαμασκνὸ Κιαμέτι, τόν
Ἱερό Κληρο καί τόν πιστό λαό καί ἀκολούθη-
σε ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ. Στό τέλος
τῆς ἀκολουθίας, ὁ π. Δαμασκνὸς εὐχαρίστη-
σε τόσο τόν π. Κύριλλο, ὅσο καί τούς Σεβ.
Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριο-
φερσάλων κ. Κύριλλο καί Ἀρχιμ. Με-
θόδιο Κολοβό, ἡγούμενο τῆς Ἱερᾶς
Μονῆς Κορώνης, γιά τήν ὀλιγοήμερη
παραχώρηση τῆς Τιμίας Κάρας, πρὸς
εὐλογία καί ἀγιασμό τοῦ Κλήρου καί
τοῦ λαοῦ τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας,
ἐνῶ ὁ π. Κύριλλος ὁμίλησε σχετικῶς
μέ τή ζωή τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος
Σεραφεῖμ.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΤΟ ΑΣΚΗΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΕΝ ΚΙΣΣΑΒΩ

Μέ ἰδιαίτερη ἀπλότητα καί ἀνείπωτα συναισθήματα ἐορτάστηκε στήν
Ἱερά Μονή τοῦ Τιμίου Προδρόμου Ἀνατολῆς Ἀγίας, ὁ Ἅγιος Δα-
μιανός ὁ ἐν Κισσάβω. Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου τιμᾶται κυρίως στίς 14
Φεβρουαρίου, στήν καρδιά τοῦ χειμῶνα, ἡ τοπική ὠστόσο παράδοση
ὀρίζει καί τήν πρώτη Κυριακή του Ἰουλίου ὡς πανήγυρη τοῦ Ἀγίου
στόν κυρίως τόπο τῆς ἀσκΗΣῆς του, στό «ἀσκηταριό» του, τό εὐρι-
σκόμενο σέ χαρά-
δρα ἀπέναντι ἀπό τή
Μονή. Κυριολεκτικά
μία «ὀπή τῆς γῆς»
γιά ἕναν ἅγιο «οὐ
οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κό-
σμος» (Ἐβρ. 11, 37-
38). Ἡ φεινική
ὠστόσο ἐορτή ἀπο-
τελεῖ ἕνα δεύτερο
ὀρόσημο, καθότι τή
λάμπρυνε μέ τήν πα-
ρουσία του ὡς «προσκυ-
νητής» καί μυσταγωγός ὁ
Σεβ. Μητροπολίτης Δημη-
τριάδος κ. Ἰγνάτιος. Ὁ
Σεβασμιώτατος, χοροστά-
τισε στόν πανηγυρικό
Ἑσπερινό στό Καθολικό
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τήν πα-
ραμονή τῆς ἐορτῆς καί
ἀνήμερα ἐτέλεσε τή Θεία

Λειτουργία στό στενό καί κατανυκτικό σπήλαιο στή χαράδρα. Ἡ
Θεία Λειτουργία, ἀναστάσιμη, πανηγυρική καί συνάμα δωρική, ἀπλή
καί σέ πλήρη ἀρμονία μέ τό κῶρο καί τή βιωπή τοῦ Ὁσίου. Ἡ συγκί-
νηση καί ἡ πηγαία χαρά διακατεῖχε ὅλους τούς συμπροσευχομένους
καί συμμετέχοντας στό κοινό Ποτήριο. Στήν πανήγυρη αὐτή παρευρέ-
θησαν πολλοί πιστοί οἱ ὁποῖοι τιμοῦν τόν ἅγιο ὀσιομάρτυρα τόσο
ἀπό τό κωριό τῆς Ἀνατολῆς ὅσο καί ἀπό τήν εὐρύτερη περιοχή. Ἐ-
πιπλέον νέοι ἄνθρωποι ἀπό τίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, τήν Κούβα, τήν
Ὀλλανδία, τήν Γερμανία, τήν Ἰταλία, κ.λπ., οἱ ὁποῖοι συμμετέχουν
σέ ἕνα διεθνές πρόγραμμα ἐθελοντικῆς προσφορᾶς καί ἔχουν ἔρθει
σπί Μονή γιά νά προσφέρουν τή βοήθειά τους σέ διάφορα καθημερι-
νά διακονήματα, ἀναγνωρίζοντας ὠστόσο ὅτι αὐτό τό ὀποῖο τούς
ὠθεῖ νά ἔρθουν στόν συγκεκριμένο τόπο εἶναι ἡ βαθύτερή τους ἐπι-
θυμία νά μάθουν γιά τό Θεό καί γιά τήν Ὀρθοδοξία. Ὁ Σεβασμιώ-
τατος συνομίλησε μαζί τους καί ὁ πατρικός του λόγος ἄγγιξε τίς ψυ-
χές τους καί δημιούργησε προβληματισμούς ἀλλά καί ἔδωσε ἀπαντή-
σεις σέ ἀγωνιώδη ἐρωτήματά τους. Τά ὑπόλοιπα εἶναι ἔργο τῆς Χάρι-
τος τοῦ Θεοῦ.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἔτος 32ο • Ἀρ. Φύλλου 387-388 • Ἰούλιος-Αὐγουστος 2013

Εκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνάτιος
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Ἐπιφάνιος Οικονόμου

Φιλολογική
ἐπιμέλεια: Χρῖστος Δ. Ξανάκης

Υπεύθυνος
κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου

Μηχανογράφηση: Βασιλική Ἀντωνάκη

Εκτύπωση &
Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ

Ἰδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος

Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος

Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903

Internet: www.imd.gr

E-mail: press@imd.gr

ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΤΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΙΕΡΟΣΑΛΤΩΝ ΒΟΛΟΥ

Με τό νέο Δ/Σ τοῦ Συνδέσμου Ἱεροσαλτῶν Βόλου «Ἵσος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης» συναντήθηκε (8/7) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος. Τό νέο Δ/Σ προήλθε ἀπό τίς ἐκλογές πού πραγματοποιήθηκαν στόν Σύλλογο στίς 5/6/2013. Τή συνάντηση ἀπασχόλησαν θέματα πού ἀφοροῦν τόν Ἱεροσαλτικό κόσμο, ἐνῶ ἐγινε προγραμματισμός δράσεων καί ἐκδηλώσεων γιά τό ἐπερχόμενο Ἱεραποστολικό ἔτος. Ἀπό τί μεριά του ὁ Σεβασμιώτατος συνεχάρη τά νέα μέλη τοῦ Δ/Σ, ἐξέφρασε τήν χαρά του γιά τό νεαρό τῆς ἡλικίας τους καί ἐπαναβεβαίωσε τήν ὀλόθυμη στήριξη τόσο τοῦ ἰδίου, ὅσο καί τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας στό ἔργο τῶν

Ἱεροσαλτῶν τῆς Μητροπόλεώς μας. Τέλος, ὁ νέος Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου παρουσίασε στόν κ. Ἰγνάτιο τά νέα Μέλη τοῦ Δ.Σ., τά ὁποία εἶναι τά ἑξῆς: Εὐστάθιος Γραμμένος, Λαμπαδάριος Μητροπολιτικοῦ Ἱ.Ν. Ἁγίου Νικολάου Βόλου καί Καθηγητής Βυζ. Μουσικῆς, Πρόεδρος Βασίλειος Πρασσάς, Πρωτοψάλτης Ἱ.Ν. Ἁγίου Δημητρίου Ἀλμυροῦ, ἄ Ἀντιπρόεδρος Γεώργιος Φιλιππίδης, Ἱεροψάλτης, β' Ἀντιπρόεδρος, Ἐλένη Ντόβα-Χατζῆ, Διπλωματοῦχος Βυζαντινῆς Μουσικῆς, Γενική Γραμματέας, Ἰωάννης Κούντριας, Λαμπαδάριος Ἱ.Ν. Ἁγίου Βασιλείου Βόλου, Ταμίας, Χρυσοβαλάντης Σταθάκης, Λαμπαδάριος Ἱ.Ν. Ἁγίου Δημητρίου Βόλου, ἐπί τῶν Δημοσίων Σχέσεων Ἀποστολος Βαλωτῆς, Πρωτοψάλτης Ἱ.Ν. Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μηλεῶν, Κοσμήτωρ.

«ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΟΙ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ»

Στήν Ἱερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Πηλίου λειτουργήσε (14/7) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ἐπί τῆ ἑορτῆ τοῦ Ἵσίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, ἡμέρα κατά τήν ὁποία ἄγει τά ὄνομαστήριά τῆς ἡ Ἦγουμένη τῆς Μονῆς Γερόντισσα Νικοδήμη. Ὁ κ. Ἰγνάτιος, παίρνοντας ἀφορμή ἀπό τήν Δ' Οἰκουμενική Σύνοδο, τούς Πατέρες τῆς ὁποίας τιμᾶ ἐπίσης σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, ἀναφέρθηκε στό μεγάλο ἀγαθό τῆς ἐνόπτης τῆς Ἐκκλησίας, τό ὁποιο ἐκεῖνοι διεφύλαξαν, ἐνόψει τοῦ μεγάλου κινδύνου τῆς αἵρέσεως. Στή συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στήν συνείδηση τῆς Οἰκουμενικότητας τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία πάντοτε διέκρινε τούς Πατέρες, ἐνῶ μίλησε καί γιά «ἕνα σημεῖο πού σήμερα ταλανίζει τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ: Σήμερα ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία φέρει τόν μεγάλο σταυρό τῶν λεγομένων ἐθνικῶν Ἐκκλησιῶν... Πρόκειται γιά μεγάλο καί ὀξύτατο πρόβλημα, πού γίνεται ἀκόμα μεγαλύτερο, ὅταν, πολλές φορές, ἀκόμα κι ἐμεῖς οἱ Ποιμένες, προτάσσουμε τόν ἐθνικισμό μας εἰς βάρος τῆς Ὁρθοδοξίας μας. Αὐτό φαίνεται στίς διορθόδοξες διασκέψεις, ὅπου, τίς περισσότερες φορές, κυριαρχεῖ τό συμφέρον τῶν ἐθνῶν πού ἐκπροσωποῦν οἱ κατά τόπους Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες καί ὄχι τοῦ συνόλου τῆς Οἰκουμενικῆς καί ἐνωμένης Ὁρθοδοξίας. Κι ἂν σήμερα ὑπάρχει ἕνα μεγάλο ἐμπόδιο γιά νά συνέλθει ἡ Πανορθόδοξη Σύνοδος, ἡ διάδοχος τῶν Οἰκουμενικῶν, εἶναι οἱ ἐθνικές Ἐκκλησίες. Καλόν εἶναι, λοιπόν, νά ἐντοπίζουμε τά ἐλλείμματά μας καί ἐκεῖνα πού πρέπει νά διορθώσουμε ἂν θέλουμε νά διασώσουμε τήν καθολικότητα καί οἰκουμενικότητα τῆς Ἐκκλησίας μας καί τήν ἀληθινή τῆς ἐνόπτητα, πού, ἐνῶ τήν διαθέτουμε στό κοινό Ποτήριο καί στήν κοινή πίστη, δέν μπορούμε νά τήν παρουσιάσουμε στήν ἀνθρωπότητα μέ μία σύγχρονη Πανορθόδοξη Σύνοδο...»

ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΤΗΝ ΕΛΕΠΑΠ ΒΟΛΟΥ

Τίς θερμές εὐχαριστίες τῆς Τοπικῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς τῆς ΕΛΕΠΑΠ Βόλου (Ἑλληνική Ἐταιρεία Προστασίας καί ἀποκατάστασης ἀναπήρων παιδῶν), γιά τήν οικονομική κάλυψη τῶν θεραπειῶν λόγου νεαροῦ τροφίμου τοῦ Ἰδρύματος τῆς Ἀγρίας Βόλου, ἐκφράζει μέ ἐπιστολή τῆς (3/7) πρὸς τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο ἡ Πρόεδρος κ. Εὐτέρπη Μαργαρίτη-Παπανδρέου. Ἡ κ. Πρόεδρος, ἀποτιμώντας τήν συνεχή στήριξη τοῦ Ἰδρύματος ἀπό τήν Τοπική Ἐκκλησία, καταλήγει: «Σᾶς εὐχαριστοῦμε ἀπό καρδιάς, γιά ἄλλη μία φορά, πού ἐνισχύετε, μέ κάθε τρόπο τό ἔργο μας καί μᾶς δίνετε τήν εὐκαιρία νά συνεχίσουμε τόν καθημερινό μας ἀγώνα στήν ὑποστήριξη τόσο τῶν παιδιῶν μέ ἀναπτυξιακά προβλήματα, ὅσο καί τῶν οἰκογενειῶν τους».

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ: «Η ΓΝΩΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΔΩΡΟ ΘΕΟΥ»

Χαιρετισμό στό 9ο Ἐθνικό καί Διεθνές Συνέδριο, πού διοργάνωσε (11/7) ἡ Ἑλληνική Ἐταιρεία Συστημικῶν Μελετῶν στό Βόλο, ἀπύθυνε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε, μεταξύ ἄλλων, ὅτι «ἡ Ἐκκλησία στέκεται μέ δέος καί θαυμασμό μπροστά στά ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστήμης. Πιστεύει ὅτι ἡ γνώση ἀποτελεῖ δῶρο τοῦ Θεοῦ καί δυνατότητα μετοχῆς στήν πανσοφία Του. Πιστεύει ὅτι ὁ ἀγώνας τοῦ ἀνθρώπου γιά τήν κατάκτηση τῆς γνώσης καί τήν ἐπιστημονική ἀνακάλυψη ἔχει κάτι τό θεϊκό μέσα του.

Γ' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία ἐνθαρρύνει, σπριζει καί εὐλογεῖ κάθε προσπάθεια, ἡ ὁποία κατατείνει στήν προαγωγή τῆς ἐπιστήμης γιά τήν εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτό τό μήνυμα ἀπευθύνει σέ ὅλους μας: αὐτό πού τόσο ὁμορφα καί συνοπτικά ἀποδίδει ὁ Κωστής Παλαμάς μέ τό στίχο του: «γιά τήν ἀλήθεια πάλεψε καί γιά τήν ἐπιστήμη».

ΕΠΙΤΥΧΗΣ Ο Γ' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΨΑΛΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Μέ ἀπόλυτη ἐπιτυχία πραγματοποιήθηκε (13/7), στό Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, ὁ Γ' Πανελλήνιος Διαγωνισμός Ψαλτικῆς Τέχνης, πού διοργάνωσε ἡ Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος, σέ συνεργασία μέ τόν Σύνδεσμο Ἱεροσαλτῶν Βόλου «Ἵσος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης». Στόν διαγωνισμό ἔλαβαν μέρος περίπου 50 σπουδαστές Σχολῶν Βυζ. Μουσικῆς, Μουσικῶν Σχολειῶν καί Ὡδειῶν, ἄνδρες, γυναῖκες καί παιδιά, ἀπό τήν Μαγνησία, τήν Χαλκιδική, τήν Καρδίτσα, τήν Λαμία καί τήν Κρήτη. Ὁ Διαγωνισμός ἀποσκοποῦσε στήν προβολή τῆς γνήσιας Βυζαντινῆς καί Μεταβυζαντινῆς Ψαλτικῆς Παράδοσης τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας μας, στήν ἐνίσχυση τοῦ φρονήματος τῶν νέων Ἱεροσαλτῶν καί τῶν σπουδαστῶν τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης, στήν προσφορά κινήτρων γιά περαιτέρω μελέτη καί βελτίωσή τους, ἀκόμη δέ στή γνωριμία καί στήν ἀνάπτυξη δεσμῶν ἀγάπης καί εὐγενοῦς ἀμιλλας μεταξύ τῶν διαγωνιζομένων. Στό τέλος τῆς διαδικασίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος ἐπέδωσε τά Βραβεῖα, τούς Ἐπαίνους καί τίς Τιμητικές Διακρίσεις στούς συμμετέχοντες, συνεχάρη τόν Σύνδεσμο Ἱεροσαλτῶν γιά τήν ἄρτια διεξαγωγή τοῦ Διαγωνισμοῦ, εὐχαρίστησε ὅλους ὅσοι ἔλαβαν μέρος, ταξιδεύοντας μάλιστα ἀπό διάφορα μέρη τῆς χώρας, εὐχαρίστησε τήν Κριτική Ἐπιτροπή καί ἐξέφρασε τήν ἱκανοποίησή του γιά τήν ἀγάπη πολλῶν νέων ἀνθρώπων γιά τήν Ψαλτική μας Παράδοση, ἡ ὁποία καλλιεργεῖ τό Ὁρθόδοξο Ἐκκλ/κό ἦθος σέ ἐκείνους πού τήν σπουδάζουν καί τήν διακονοῦν.

“Ένα ταξίδι στο όνειρο!”

Με απόλυτη επιτυχία συνεχίζεται και φέτος η λειτουργία των κατασκηνώσεων της Ίερας Μητροπόλεώς μας, στις φιλόξενες εγκαταστάσεις στον Άγιο Λαυρέντιο Πηλίου. Περίπου 500 παιδιά αγόρια και κορίτσια έζησαν και ζουν τό καλοκαιρινό τους όνειρο, διασκεδάζοντας, παίζοντας, γνωρίζοντας τή μαγεία πού κρύβει η φύση, μαθαίνοντας νά φροντίζουν τό, έαυτό τους, νά βοηθούν και νά συνεργάζονται μέ τούς συγκατασκηνωτές τους και ζώντας γιά λίγες μέρες σάν μία παλαιохριστιανική κοινότητα σπίν όποία όλα είναι κοινά.

Οί Άρχηγοί και τά στελέχη τής κάθε περιόδου έδωσαν και δίνουν τόν καλύτερό τους έαυτό, ώστε τά παιδιά νά ξεφύγουν από τή καθημερινή ζωή σπίν πόλη και νά γνωρίσουν καλύτερα τήν πίστη και τήν αγάπη πρός τούς ανθρώπους και τό Θεό.

Τό φετινό ταξίδι ξεκίνησε στις 27/6 μέ τά αγόρια τών σχολικών τάξεων του Δημοτικού και ύπεύθυνο τόν π. Ίγνατιο Άναγνωστόπουλο. Τή σκυτάλη παρέλαβαν στις 4/7 τά κορίτσια τών αντίστοιχων τάξεων, μέ ύπευθύνους τόν π. Βασίλειο Άδάμ και τήν Πρεσβυτέρα Λαμπρινή Λουλουδάκη, ένώ από τις 15/7 σπίν κατασκήνωση φιλοξενήθηκαν τά αγόρια τών σχολικών τάξεων του γυμνασίου. Ύπεύθυνοι αὐτῆς τῆς περιόδου ἦταν οἱ π. Καλλίνικος Γεωργακόπουλος και π. Εὐστάθιος Βαρβαρέλης. Στις 25/7 τά κορίτσια γυμνασίου και λυκείου ξεκίνησαν τό δικό τους καλοκαιρινό ταξίδι τῆς κατασκίνωσης, μέ πρωτοστάτη τήν ἰατρό κ. Δέσποινα Τσιάνου-Γούση και τήν πνευματική καθοδήγηση του π. Κωνσταντίνου Φλάκη.

Αὐτή τήν περίοδο στις κατασκηνώσεις τῆς Ίερας Μητροπόλεως μας φιλοξενούνται τά αγόρια τών σχολικών τάξεων του λυκείου, μέ ύπευθύνους τόν π. Μάξιμο Παπαϊωάννου και τόν π. Κωνσταντίνο Ρήγα. Ἡ φετινή κατασκηνωτική περίοδος θά κλείσει μέ τήν θερινή κατασκήνωση του «Συνδέσμου Νέων», όπου νέοι και νέες από όλη τήν Ἑλλάδα θά ζήσουν μία ξεχωριστή κοινοτική έμπειρία, μέ ύπεύθυνο τόν π. Χρῆστο Χαχαμίδη.

Ξεχωριστή εύλογία αποτέλεσε τό γεγονός τῆς παρουσίας του Σεβ.

Ποιμενάρχου μας κ. Ίγνατίου στο χωρο τών κατασκηνώσεων. Ὁ Σεβασμιώτατος επισκέφτηκε όλες τις κατασκηνωτικές περιόδους, συνομίλησε, γευμάτισε, αντάλλαξε έμπειρίες μέ τά παιδιά, ιερούργησε και έδωσε χαρά σε όλους μέ τή παρουσία του. Ευχαρίστησε ιδιαίτερω όλους τούς ύπευθύνους, τά στελέχη και τις κυρίες πού βοήθησαν σπίν κουζίνα γιά τήν έθελοντική τους προσφορά και γιά τό θεά-

ρεστο έργο τῆς διακονίας πού έπετέλεσαν. Τέλος, ό Ποιμενάρχης μας εκτός από τή συνομιλία πού είχε μέ τά παιδιά, εκμεταλλεύτηκε και τήν εύκαιρία νά συναντήσει και τούς γονεῖς, τούς όποιους ευχαρίστησε γιά τήν έμπρακτη έμπιστοσύνη τους σπίν Τοπική μας Ἐκκλησία και γιά τήν εύκαιρία πού έδωσαν στα παιδιά τους νά γνωρίσουν, μέ απλότητα, τό Χριστό.

Ίωάννου Σωτηροπούλου, Φοιτητού Θεολογίας

